Europos Sąjungos
oficialusis leidinys

LT
L serija

2024/3011

2024 12 18

# EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2024/3011

## 2024 m. lapkričio 27 d.

## dėl baudžiamojo proceso perdavimo

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 82 straipsnio 1 dalies antros pastraipos b ir d punktus,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([1]),

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros ([2]),

kadangi:

(1) Sąjunga yra užsibrėžusi tikslą puoselėti ir plėtoti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę;

(2) Hagos programoje: Laisvės, saugumo ir teisingumo stiprinimas Europos Sąjungoje ([3]) reikalaujama, kad valstybės narės apsvarstytų galimybes tarptautinėse daugiašalėse bylose baudžiamąjį persekiojimą vykdyti vienoje valstybėje narėje, siekiant užtikrinti veiksmingesnį baudžiamąjį persekiojimą ir kartu gerą teisingumo vykdymą;

(3) Priemonių programoje, skirtoje sprendimų baudžiamosiose bylose tarpusavio pripažinimo principui įgyvendinti ([4]), raginama priimti priemonę, pagal kurią baudžiamąjį procesą būtų galima perduoti kitoms valstybėms narėms;

(4) siekiant užtikrinti veiksmingesnį ir geresnį baudžiamojo teisingumo vykdymą bendroje laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje ir tai, kad nusikalstamą veiką tirtų arba baudžiamąjį persekiojimą už ją vykdytų tinkamiausia valstybė narė, reikia toliau plėtoti valstybių narių teisminį bendradarbiavimą. Visų pirma, bendros valstybių narių taisyklės dėl baudžiamojo proceso perdavimo galėtų padėti užkirsti kelią skirtingose valstybėse narėse vykdomiems nereikalingiems paraleliems procesams dėl tų pačių faktinių aplinkybių ir to paties asmens, dėl kurių galėtų būti pažeistas principas *ne bis in idem*. Be to, nustačius tokias bendras taisykles, skirtingose valstybėse narėse dėl tų pačių faktinių aplinkybių ir to paties asmens vykstančių kelių baudžiamųjų procesų skaičių galima būtų sumažinti. Tokiomis bendromis taisyklėmis taip pat siekiama užtikrinti, kad baudžiamasis procesas galėtų būti perduodamas, kai asmens perdavimas baudžiamojo persekiojimo tikslais pagal Europos arešto orderį, laikantis Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584/TVR ([5]), atidedamas arba asmenį atsisakoma perduoti dėl to, kad kitoje valstybėje narėje vyksta paralelus baudžiamasis procesas dėl tos pačios nusikalstamos veikos, siekiant išvengti persekiojamo asmens nebaudžiamumo;

(5) bendros baudžiamojo proceso perdavimo taisyklės taip pat yra labai svarbios siekiant veiksmingai kovoti su tarpvalstybiniu nusikalstamumu, o tai yra ypač svarbu kalbant apie nusikalstamų organizacijų padarytus nusikaltimus, tokius kaip prekyba narkotikais, neteisėtas migrantų gabenimas, prekyba žmonėmis, neteisėta prekyba šaunamaisiais ginklais, nusikaltimai aplinkai, kibernetiniai nusikaltimai ar pinigų plovimas. Nusikalstamų organizacijų, veikiančių keliose valstybėse narėse, baudžiamasis persekiojimas gali sukelti didelių sunkumų jame dalyvaujančioms institucijoms. Baudžiamojo proceso perdavimas yra svarbi priemonė, kuri sustiprintų kovą su nusikalstamomis organizacijomis, veikiančiomis visoje Sąjungoje;

([1]) OL C, C/2023/869, 2023 12 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/869/oj.
([2]) 2024 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2024 m. lapkričio 5 d. Tarybos sprendimas.
([3]) OL C 53, 2005 3 3, p. 1.
([4]) OL C 12, 2001 1 15, p. 10.
([5]) 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimas 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos (OL L 190, 2002 7 18, p. 1).

(6) siekiant užtikrinti veiksmingą prašančiųjų institucijų ir prašomųjų institucijų bendradarbiavimą dėl baudžiamojo proceso perdavimo, taisyklės dėl tokio perdavimo turėtų būti nustatytos teisiškai privalomu ir tiesiogiai taikomu Sąjungos aktu;

(7) šis reglamentas turėtų būti taikomas visiems prašymams dėl perdavimo, pateiktiems vykstant baudžiamajam procesui;

(8) Tarybos pamatiniu sprendimu 2009/948/TVR ([6]) siekiama užkirsti kelią atvejams, kai dėl to paties asmens ir dėl tų pačių faktinių aplinkybių skirtingose valstybėse narėse vyksta paralelūs baudžiamieji procesai ir dėl to galutiniai sprendimai dėl tų procesų baigties galėtų būti priimti dviejose ar daugiau valstybių narių. Todėl tame pamatiniame sprendime nustatyta atitinkamų valstybių narių kompetentingų institucijų tiesioginių konsultacijų procedūra, kad būtų pasiektas konsensusas dėl veiksmingo sprendimo, kurio tikslas – išvengti tokių paralelių procesų sukeliamų neigiamų padarinių ir tų kompetentingų institucijų laiko ir išteklių eikvojimo. Kai tos kompetentingos institucijos, pasikonsultavusios pagal tą pamatinį sprendimą, nusprendžia perduoti baudžiamąjį procesą ir jį vykdyti vienoje valstybėje narėje, toks perdavimas turėtų būti atliekamas pagal šį reglamentą;

(9) nuostatos dėl veiksnių, į kuriuos reikia atsižvelgti siekiant centralizuoti baudžiamuosius procesus vienoje valstybėje narėje tuo atveju, kai daugiau nei viena valstybė narė gali pagrįstai vykdyti baudžiamąjį persekiojimą remdamasi tomis pačiomis faktinėmis aplinkybėmis, yra nustatytos kituose teisės aktuose, susijusiuose su baudžiamaisiais procesais, visų pirma dėl konkrečių rūšių nusikaltimų, pavyzdžiui, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2017/541 ([7]) ir Tarybos pamatiniuose sprendimuose 2002/475/TVR ([8]) ir 2008/841/TVR ([9]). Kai atitinkamų valstybių narių kompetentingos institucijos, bendradarbiaudamos pagal tokius teisės aktus, nusprendžia perduoti baudžiamąjį procesą ir jį vykdyti vienoje valstybėje narėje, toks perdavimas turėtų būti atliekamas pagal šį reglamentą;

(10) buvo priimti keli Sąjungos teisės aktai dėl nuosprendžių ir teismų sprendimų baudžiamosiose bylose tarpusavio pripažinimo principo taikymo, visų pirma Tarybos pamatiniai sprendimai 2005/214/TVR ([10]), 2008/909/TVR ([11]) ir 2008/947/TVR ([12]). Šiuo reglamentu tie pamatiniai sprendimai papildomi ir jis nedaro poveikio jų taikymui;

(11) šis reglamentas nedaro poveikio keitimuisi informacija be išankstinio prašymo, reglamentuojamam kitais Sąjungos teisės aktais;

(12) šis reglamentas netaikomas sprendimams perskirti, sujungti arba išskirti bylas, kurių atžvilgiu Europos prokuratūra pasinaudojo savo kompetencija pagal Tarybos reglamentą (ES) 2017/1939 ([13]);

(13) šio reglamento tikslais valstybės narės savo kompetentingas institucijas turėtų skirti taip, kad būtų skatinama laikytis tiesioginių kontaktų tarp tų institucijų principo;

(14) šio reglamento tikslais ir siekiant palengvinti veiksmingą jo taikymą visoje Sąjungoje, tuo atveju, kai valstybių narių, turinčių bendrosios teisės tradicijas, vidaus teisinių sistemų struktūra neleidžia jų teismams ir prokurorams imtis priemonių, papildančių sprendimą sutikti arba atsisakyti perduoti baudžiamąjį procesą, tokių papildomų priemonių turėtų galėti imtis kita institucija, kompetentinga imtis priemonių baudžiamajame procese. Tokios kompetentingos institucijos dalyvavimas jokiu būdu neturėtų daryti poveikio sprendimui, kurį turi priimti išimtinai teisėjas, teismas, ikiteisminio tyrimo teisėjas arba prokuroras, dėl to, ar sutikti, ar atsisakyti perduoti baudžiamąjį procesą; toks sprendimas būtinai turėtų apimti jo atliktą atsisakymo pagrindų vertinimą pagal šį reglamentą. Bet kurios kitos

([6]) 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2009/948/TVR dėl jurisdikcijos įgyvendinimo kolizijų baudžiamuosiuose procesuose prevencijos ir sprendimo (OL L 328, 2009 12 15, p. 42).

([7]) 2017 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/541 dėl kovos su terorizmu, pakeičianti Tarybos pamatinį sprendimą 2002/475/TVR ir iš dalies keičianti Tarybos sprendimą 2005/671/TVR (OL L 88, 2017 3 31, p. 6).

([8]) 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2002/475/TVR dėl kovos su terorizmu (OL L 164, 2002 6 22, p. 3).

([9]) 2008 m. spalio 24 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2008/841/TVR dėl kovos su organizuotu nusikalstamumu (OL L 300, 2008 11 11, p. 42).

([10]) 2005 m. vasario 24 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2005/214/TVR dėl abipusio pripažinimo principo taikymo finansinėms baudoms (OL L 76, 2005 3 22, p. 16).

([11]) 2008 m. lapkričio 27 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2008/909/TVR dėl nuosprendžių baudžiamosiose bylose tarpusavio pripažinimo principo taikymo skiriant laisvės atėmimo bausmes ar su laisvės atėmimu susijusias priemones, siekiant jas vykdyti Europos Sąjungoje (OL L 327, 2008 12 5, p. 27).

([12]) 2008 m. lapkričio 27 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2008/947/TVR dėl teismo sprendimų ir sprendimų dėl lygtinio nuteisimo tarpusavio pripažinimo principo taikymo siekiant užtikrinti lygtinio atleidimo priemonių ir alternatyvių sankcijų priežiūrą (OL L 337, 2008 12 16, p. 102).

([13]) 2017 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentas (ES) 2017/1939, kuriuo įgyvendinamas tvirtesnis bendradarbiavimas Europos prokuratūros įsteigimo srityje (OL L 283, 2017 10 31, p. 1).

kompetentingos institucijos dalyvavimu siekiama tik palengvinti tokį teismo sprendimų priėmimą ir veiksmingą šio reglamento taikymą;

(15) kai tai būtina dėl valstybių narių vidaus teisinių sistemų struktūros, valstybės narės turėtų galėti paskirti vieną ar daugiau centrinių institucijų, atsakingų už prašymų dėl baudžiamojo proceso perdavimo bei kitos oficialios su tokiais prašymais susijusios korespondencijos perdavimo ir gavimo administracinių užduočių vykdymą. Tokios centrinės institucijos taip pat galėtų teikti administracinę paramą ir koordinuoti bei padėti, taip palengvindamos ir skatindamos prašymų dėl baudžiamojo proceso perdavimo priėmimą;

(16) kai kuriuose Sąjungos teisės aktuose jau reikalaujama, kad tais atvejais, kai atsisakoma perduoti asmenį, valstybės narės imtųsi būtinų priemonių, kad nustatytų jurisdikciją dėl konkrečių nusikalstamų veikų, pavyzdžiui, susijusių su teroristine veikla, laikantis Direktyvos (ES) 2017/541, arba eurų padirbinėjimu, laikantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/62/ES ([14]);

(17) siekiant užtikrinti, kad, kai to reikia siekiant veiksmingai ir gerai vykdyti teisingumą ir veiksmingai apsaugoti pagrindines Sąjungos teisėje nustatytas įtariamųjų, kaltinamųjų ir nukentėjusiųjų teises, šiuo reglamentu turėtų būti numatyta konkrečiais atvejais naudojama jurisdikcija, kad prašomoji valstybė galėtų naudotis jurisdikcija nusikalstamų veikų, kurioms taikytina prašančiosios valstybės nacionalinė teisė, atžvilgiu. Prašomoji valstybė turėtų turėti jurisdikciją nusikalstamų veikų, dėl kurių prašoma perduoti baudžiamąjį procesą, atžvilgiu, kai manoma, kad ta valstybė narė yra tinkamiausia vykdyti baudžiamąjį persekiojimą už atitinkamą nusikalstamą veiką. Šiame reglamente numatytos jurisdikcijos taisyklės neturėtų trukdyti valstybėms narėms priimti nacionalinių priemonių, kuriomis būtų užtikrinta, kad jos galėtų naudotis jurisdikcija konkrečiais šiame reglamente numatytais atvejais;

(18) be jurisdikcijos, kuri jau numatyta pagal prašomosios valstybės nacionalinę teisę, jurisdikcija turėtų būti nustatoma remiantis konkrečiais šiame reglamente nustatytais pagrindais, kai manoma, kad ta valstybė narė yra tinkamiausia vykdyti baudžiamąjį persekiojimą. Prašomoji valstybė turėtų turėti jurisdikciją tais atvejais, kai prašomoji valstybė atsisako perduoti įtariamąjį arba kaltinamąjį, dėl kurio išduotas Europos arešto orderis ir kuris yra prašomojoje valstybėje ir yra tos valstybės pilietis arba gyventojas, jei toks atsisakymas grindžiamas konkrečiais šiame reglamente nustatytais pagrindais. Pavyzdžiui, jurisdikcija turėtų būti nustatyta, kai asmenį atsisakoma perduoti remiantis Pagrindų sprendimo 2002/584/TVR 4 straipsnio 7 dalies b punktu, kuris taikomas tais atvejais, kai nusikalstamos veikos yra įvykdytos už išduodančiosios valstybės narės teritorijos ribų, o pagal vykdančiosios valstybės narės įstatymus neleidžiama traukti baudžiamojon atsakomybėn už tokias nusikalstamas veikas, kai jos yra įvykdytos ne jos teritorijoje. Ta taisyklė galėtų būti taikoma tais atvejais, kai nusikalstamą veiką kitos valstybės narės arba trečiosios šalies teritorijoje padaro kitų valstybių narių piliečiai arba trečiųjų šalių piliečiai, o įtariamasis arba kaltinamasis gyvena prašomojoje valstybėje. Tai ypač svarbu kalbant apie sunkius nusikaltimus, pažeidžiančius pagrindines tarptautinės bendruomenės vertybes, pavyzdžiui, karo nusikaltimus ar genocidą, kai dėl atsisakymo išduoti Europos arešto orderį remiantis Pagrindų sprendimo 2002/584/TVR 4 straipsnio 7 dalies b punktu galėtų kilti nebaudžiamumo rizika. Prašomoji valstybė taip pat turėtų turėti jurisdikciją, kai daugiausia nusikalstamos veikos padarinių arba žalos buvo patirta prašomojoje valstybėje. Į žalą pagal prašomosios valstybės nacionalinę teisę turėtų būti atsižvelgiama visada, jeigu ji yra vienas iš nusikalstamos veikos sudėties požymių. Prašomoji valstybė taip pat turėtų turėti jurisdikciją, kai toje valstybėje jau vyksta baudžiamasis procesas to paties įtariamojo arba kaltinamojo atžvilgiu dėl kitų faktinių aplinkybių, kad visas tariamas tokio asmens nusikalstamas elgesys galėtų būti nagrinėjamas vienoje jurisdikcijoje, arba kai toje valstybėje vyksta baudžiamasis procesas prieš kitus asmenis dėl tų pačių, iš dalies tų pačių arba susijusių faktinių aplinkybių – tai visų pirma gali būti svarbu atliekant su nusikalstama organizacija susijusį tyrimą ir vykdant jos baudžiamąjį persekiojimą vienoje valstybėje narėje. Abiem atvejais įtariamasis arba kaltinamasis perduodamame baudžiamajame procese turėtų būti prašomosios valstybės pilietis arba gyventojas;

(19) kad būtų pasiektas šio reglamento tikslas ir užkirstas kelias jurisdikcijos kolizijoms, ypač atsižvelgiant į tas valstybes nares, kurių teisės sistemos yra grindžiamos privalomu baudžiamuoju persekiojimu, ir tas valstybe nares, kuriose privalomas baudžiamasis persekiojimas vykdomas tik už tam tikras nusikalstamas veikas, prašančioji valstybė, prašydama perduoti baudžiamąjį procesą, turėtų galėti atsisakyti vykdyti procesą dėl atitinkamo asmens baudžiamojo persekiojimo už nusikalstamą veiką, dėl kurios prašoma perduoti tą asmenį. Todėl šiuo reglamentu

([14]) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/62/ES dėl euro ir kitų valiutų apsaugos nuo padirbinėjimo baudžiamosios teisės priemonėmis, kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2000/383/TVR (OL L 151, 2014 5 21, p. 1).

prašančiosios valstybės kompetentingoms institucijoms turėtų būti leidžiama atsisakyti vykdyti jose inicijuotą baudžiamąjį procesą, jį sustabdyti arba nutraukti valstybės narės, kuri, kaip nustatyta, yra tinkamesnė vykdyti baudžiamąjį persekiojimą, naudai, net jei pagal nacionalinę teisę tos institucijos būtų įpareigotos vykdyti baudžiamąjį persekiojimą. Tai neturėtų daryti poveikio šiame reglamente išdėstytoms nuostatoms dėl baudžiamojo proceso perdavimo poveikio prašančiojoje valstybėje;

(20) šiuo reglamentu gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, pripažintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje (Chartija) ir Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijoje;

(21) šis reglamentas nedaro poveikio procesinėms teisėms, nustatytoms Chartijoje ar kituose Sąjungos teisės aktuose, pavyzdžiui, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvose 2010/64/ES ([15]), 2012/13/ES ([16]), 2013/48/ES ([17]), (ES) 2016/343 ([18]), (ES) 2016/800 ([19]) ir (ES) 2016/1919 ([20]), valstybių narių, kurioms jos yra privalomos, atžvilgiu. Visų pirma prašančioji institucija turėtų užtikrinti, kad prašant perduoti baudžiamąjį procesą pagal šį reglamentą būtų gerbiamos tokios teisės, kaip numatyta pagal Sąjungos ir nacionalinę teisę;

(22) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad taikant šį reglamentą būtų atsižvelgiama į pažeidžiamų asmenų poreikius. Remiantis 2013 m. lapkričio 27 d. Komisijos rekomendacija dėl procesinių garantijų pažeidžiamiems asmenims, įtariamiems ar kaltinamiems baudžiamosiose bylose ([21]), pažeidžiamais įtariamaisiais arba kaltinamaisiais turėtų būti laikomi visi įtariamieji arba kaltinamieji, kurie dėl savo amžiaus, psichinės ar fizinės būklės arba bet kurios negalios, kurią jie galėtų turėti, negali suprasti baudžiamojo proceso arba veiksmingai jame dalyvauti;

(23) valstybės narės taip pat turėtų užtikrinti, kad taikant šį reglamentą būtų atsižvelgiama į įtariamųjų ir kaltinamųjų, kuriems taikomas kardomasis kalinimas, procesines teises, atsižvelgiant, kai tinkama, į Komisijos rekomendaciją (ES) 2023/681 ([22]);

(24) prašančioji institucija turėtų turėti galimybę prašyti perduoti baudžiamąjį procesą arba savo iniciatyva, nepriklausomai nuo to, ar konsultuotasi su prašomąja institucija, arba gavusi įtariamojo, kaltinamojo arba nukentėjusiojo pasiūlymą. Šiuo reglamentu neturėtų būti nustatoma pareiga teikti prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo arba tokį procesą perduoti. Svarstydama, ar turėtų būti pateiktas prašymas dėl baudžiamojo proceso perdavimo, prašančioji institucija turėtų įvertinti, ar toks perdavimas padėtų siekti tikslo užtikrinti veiksmingą ir tinkamą teisingumo vykdymą, įskaitant tai, ar jis yra proporcingas ir tinkamas atitinkamo proceso tikslais. Tas vertinimas turėtų būti atliekamas kiekvienu konkrečiu atveju, siekiant nustatyti, kuri valstybė narė yra tinkamiausia vykdyti baudžiamąjį persekiojimą už atitinkamą nusikalstamą veiką;

(25) vertindama, ar prašymas dėl baudžiamojo proceso perdavimo yra pagrįstas, prašančioji institucija turėtų atsižvelgti į kelis kriterijus, kurių prioritetas ir svarba turėtų būti grindžiami kiekvienos atskiros bylos faktinėmis aplinkybėmis ir esme. Siekiant užtikrinti teisingumo interesus, reikėtų atsižvelgti į visus svarbius veiksnius. Pavyzdžiui, jeigu visa nusikalstama veika arba jos dalis padaryta prašomosios valstybės teritorijoje arba joje patirta daugiausia nusikalstamos veikos sukeltų padarinių ar didelė dalis žalos, kai tie padariniai arba ta žala yra nusikalstamos veikos sudėties požymių dalis, turėtų būti galima laikyti, kad ta valstybė yra tinkamesnė vykdyti baudžiamąjį persekiojimą, atsižvelgiant į tai, kad įrodymai, pavyzdžiui, liudytojų ir nukentėjusiųjų parodymai arba ekspertų nuomonės, turi būti surinkti prašomojoje valstybėje ir todėl tai daryti būtų lengviau, jei baudžiamasis procesas būtų perduotas. Be to, vėliau prašomojoje valstybėje būtų lengviau pradėti paskesnį procesą dėl žalos atlyginimo, jei

([15]) 2010 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/64/ES dėl teisės į vertimo žodžiu ir raštu paslaugas baudžiamajame procese (OL L 280, 2010 10 26, p. 1).
([16]) 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/13/ES dėl teisės į informaciją baudžiamajame procese (OL L 142, 2012 6 1, p. 1).
([17]) 2013 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/48/ES dėl teisės turėti advokatą vykstant baudžiamajam procesui ir Europos arešto orderio vykdymo procedūroms ir dėl teisės reikalauti, kad po laisvės atėmimo būtų informuota trečioji šalis, ir teisės susisiekti su trečiaisiais asmenimis ir konsulinėmis įstaigomis laisvės atėmimo metu (OL L 294, 2013 11 6, p. 1).
([18]) 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/343 dėl tam tikrų nekaltumo prezumpcijos ir teisės dalyvauti nagrinėjant baudžiamąją bylą teisme aspektų užtikrinimo (OL L 65, 2016 3 11, p. 1).
([19]) 2016 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/800 dėl procesinių garantijų vaikams, kurie baudžiamajame procese yra įtariamieji ar kaltinamieji (OL L 132, 2016 5 21, p. 1).
([20]) 2016 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/1919 dėl teisinės pagalbos įtariamiesiems ir kaltinamiesiems vykstant baudžiamajam procesui ir prašomiems perduoti asmenims vykstant Europos arešto orderio vykdymo procedūroms (OL L 297, 2016 11 4, p. 1).
([21]) OL C 378, 2013 12 24, p. 8.
([22]) 2022 m. gruodžio 8 d. Komisijos rekomendacija (ES) 2023/681 dėl įtariamųjų ir kaltinamųjų, kuriems taikomas kardomasis kalinimas, procesinių teisių ir dėl materialinių kalinimo sąlygų (OL L 86, 2023 3 24, p. 44).

susijęs procesas, kuriuo nustatoma baudžiamoji atsakomybė, taip pat būtų vykdomas toje pačioje valstybėje narėje. Panašiai, jei dauguma įrodymų yra prašomojoje valstybėje, perdavus baudžiamąjį procesą galėtų būti lengviau rinkti įrodymus ir užtikrinti vėlesnį pagal prašomosios valstybės nacionalinę teisę surinktų įrodymų leistinumą;

(26) jei vienas ar daugiau įtariamųjų arba kaltinamųjų yra prašomosios valstybės piliečiai arba gyventojai, baudžiamojo proceso perdavimas galėtų būti pagrįstas siekiant užtikrinti įtariamojo arba kaltinamojo teisę dalyvauti nagrinėjant bylą teisme pagal Direktyvą (ES) 2016/343. Panašiai, kai vienas ar daugiau nukentėjusiųjų yra prašomosios valstybės piliečiai arba gyventojai, baudžiamojo proceso perdavimas galėtų būti pagrįstas, kad nukentėjusieji galėtų lengviau dalyvauti baudžiamajame procese ir būti veiksmingai apklausti kaip liudytojai proceso metu. Tais atvejais, kai prašomojoje valstybėje, remiantis šiame reglamente nurodytais pagrindais, atsisakoma perduoti įtariamąjį arba kaltinamąjį, dėl kurio išduotas Europos arešto orderis, perdavimas taip pat galėtų būti pagrįstas, kai tas asmuo yra prašomojoje valstybėje, tačiau nėra tos valstybės pilietis ar gyventojas;

(27) prašančioji institucija, remdamasi turima informacija, turi įvertinti, ar yra pagrįstų priežasčių manyti, kad įtariamasis, kaltinamasis arba nukentėjusysis gyvena prašomojoje valstybėje. Jei turima tik nedaug informacijos, dėl tokio vertinimo prašančioji institucija ir prašomoji institucija turėtų konsultuotis, kad būtų patvirtinta, jog įtariamojo, kaltinamojo arba nukentėjusiojo gyvenamoji vieta yra prašomojoje valstybėje. To vertinimo tikslais galėtų būti svarbios įvairios objektyvios aplinkybės, iš kurių galima būtų spręsti, kad atitinkamas asmuo tam tikroje valstybėje narėje turi įprastą savo interesų centrą arba ketina jį ten įkurti. Pagrįstų priežasčių manyti, kad asmuo gyvena prašomojoje valstybėje, galėtų būti ypač tais atvejais, kai asmuo yra registruotas prašomosios valstybės gyventojas, nes turi asmens tapatybės kortelę ar leidimą gyventi arba yra registruotas oficialiame gyvenamosios vietos registre. Jei atitinkamas asmuo nėra registruotas prašomojoje valstybėje narėje, gyvenamąją vietą galima būtų nustatyti pagal tai, ar tas asmuo išreiškė ketinimą įsikurti toje valstybėje narėje arba dėl nuolatinio buvimo tam tikrą laiką toje valstybėje narėje jis su ja įgijo tam tikrų ryšių, panašių į tuos, kurie atsiranda oficialiai gyvenant toje valstybėje narėje. Siekiant nustatyti, ar konkrečiu atveju tarp atitinkamo asmens ir prašomosios valstybės yra pakankamai ryšių, leidžiančių pagrįstai manyti, kad atitinkamas asmuo gyvena toje valstybėje narėje, būtina atsižvelgti į įvairius objektyvius veiksnius, apibūdinančius to asmens padėtį, tarp kurių visų pirma yra jo buvimo prašomojoje valstybėje trukmė, pobūdis ir sąlygos arba jo šeiminiai ar ekonominiai ryšiai su prašomąja valstybe. Nustatant, ar yra pagrįstų priežasčių manyti, kad atitinkamas asmuo gyvena prašomojoje valstybėje, galėtų būti svarbūs tokie veiksniai kaip registruota transporto priemonė, banko sąskaita, tai, kad asmuo nepertraukiamai gyvena prašomojoje valstybėje, arba kiti objektyvūs veiksniai. Gyvenamajai vietai toje valstybėje narėje nustatyti nepakanka trumpalaikio apsilankymo, atostogų, įskaitant atostogas vasarnamyje, ar panašaus buvimo prašomojoje valstybėje, nesant jokio kito esminio ryšio;

(28) baudžiamojo proceso perdavimas taip pat galėtų būti pagrįstas, kai prašomojoje valstybėje vyksta baudžiamasis procesas prieš įtariamąjį arba kaltinamąjį dėl tų pačių, iš dalies tų pačių ar kitų faktinių aplinkybių arba kai prašomojoje valstybėje vyksta baudžiamasis procesas dėl tų pačių, iš dalies tų pačių arba susijusių faktinių aplinkybių prieš kitus asmenis, pavyzdžiui, kai vykdomas tarpvalstybinių nusikalstamų organizacijų baudžiamasis persekiojimas, t. y. kai skirtingose valstybėse narėse gali būti vykdomas skirtingų bendrai kaltinamų asmenų baudžiamasis persekiojimas. Be to, jei įtariamasis arba kaltinamasis prašomojoje valstybėje atlieka arba turi atlikti laisvės atėmimo bausmę už kitą nusikalstamą veiką, baudžiamojo proceso perdavimas galėtų būti pagrįstas siekiant užtikrinti nuteistojo teisę dalyvauti nagrinėjant bylą, dėl kurios pateiktas prašymas perduoti baudžiamąjį procesą, teisme, kartu atliekant bausmę prašomojoje valstybėje. Prašančiosios institucijos turėtų tinkamai apsvarstyti, ar baudžiamojo proceso perdavimas galėtų sudaryti palankesnes sąlygas atitinkamo asmens socialinei reabilitacijai tuo atveju, jei bausmė būtų vykdoma prašomojoje valstybėje. Tuo tikslu galėtų būti atsižvelgta į asmens ryšį su prašomąja valstybe, į tai, ar to asmens nuomone, tai yra šeimos buvimo vieta, taip pat į kalbines, kultūrines, socialines, ekonomines sąsajas ar kitas sąsajas. Be to, kompetentingos institucijos dažnai susitaria dėl procesų sujungimo remdamosi tinkamiausios jurisdikcijos nustatymu. Tokie susitarimai galėtų būti pasiekti Europos Sąjungos bendradarbiavimo baudžiamosios teisenos srityje agentūros (Eurojusto), įsteigtos Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2018/1727 ([23]), koordinaciniuose pasitarimuose, dvišaliuose arba daugiašaliuose posėdžiuose nedalyvaujant Eurojustui arba po konsultacijų pagal Pamatinį sprendimą 2009/948/TVR;

([23]) 2018 m. lapkričio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1727 dėl Europos Sąjungos bendradarbiavimo baudžiamosios teisenos srityje agentūros (Eurojusto) ir kuriuo pakeičiamas ir panaikinamas Tarybos sprendimas 2002/187/TVR (OL L 295, 2018 11 21, p. 138).

(29) prieš apsvarstant, ar perduoti baudžiamąjį procesą remiantis tik tuo, kad dauguma įrodymų yra prašomojoje valstybėje, prašančioji institucija raginama atsižvelgti į galimybę gauti įrodymus iš kitų valstybių narių taikant esamas teismo sprendimų tarpusavio pripažinimo priemones, pavyzdžiui, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/41/ES ([24]) – valstybių narių, kurioms ji yra privaloma, atveju – ir savitarpio teisinę pagalbą;

(30) įtariamieji, kaltinamieji arba nukentėjusieji turėtų galėti pasiūlyti, kad su jais susijęs baudžiamasis procesas būtų perduotas kitai valstybei narei. Įtariamieji, kaltinamieji arba nukentėjusieji turėtų galėti tokį pasiūlymą pateikti arba prašančiosios valstybės, arba prašomosios valstybės kompetentingoms institucijoms, kai jie mano, kad esama priežasčių, dėl kurių baudžiamojo proceso perdavimas yra pagrįstas siekiant užtikrinti teisingumo interesus. Pavyzdžiui, tokį pasiūlymą prašančiojoje valstybėje galėtų pateikti įtariamasis, kaltinamasis arba nukentėjusysis, kurie žino, kad prašomojoje valstybėje vyksta baudžiamasis procesas to paties įtariamojo ar kaltinamojo atžvilgiu dėl tų pačių, iš dalies tų pačių ar kitų faktinių aplinkybių arba baudžiamasis procesas kitų asmenų atžvilgiu dėl tų pačių, iš dalies tų pačių ar susijusių faktinių aplinkybių. Toks pasiūlymas galėtų būti pateiktas prašomojoje valstybėje, jei, pavyzdžiui, įtariamasis, kaltinamasis arba nukentėjusysis gyvena toje valstybėje arba yra jos piliečiai, arba žino, kad tų pačių įtariamųjų ar kaltinamųjų atžvilgiu iškelta byla dėl tų pačių, iš dalies tų pačių ar kitų faktinių aplinkybių. Nors toks pasiūlymas turėtų būti svarstomas ir dokumentuojamas, juo prašančioji institucija arba prašomoji institucija neturėtų būti įpareigota prašyti perduoti baudžiamąjį procesą arba tokį procesą perduoti, arba tuo tikslu konsultuotis su kitos valstybės narės institucija. Jeigu bet kuri iš tų institucijų sužino, kad vyksta paralelūs baudžiamieji procesai remiantis įtariamojo, kaltinamojo ar nukentėjusiojo, arba jų vardu advokato pateiktu pasiūlymu dėl baudžiamojo proceso perdavimo, ji privalo konsultuotis su kita institucija pagal Pamatinį sprendimą 2009/948/TVR;

(31) prašančioji institucija turėtų kiek įmanoma greičiau informuoti įtariamąjį arba kaltinamąjį apie ketinimą pateikti prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo ir pagal taikytiną nacionalinę teisę turėtų suteikti tokiam asmeniui galimybę pareikšti nuomonę, be kita ko, dėl aspektų, susijusių su atkuriamuoju teisingumu, kad institucijos, prieš pateikdamos prašymą dėl perdavimo, galėtų atsižvelgti į to asmens teisėtus interesus. Svarbu, kad tokia informacija būtų teikiama raštu. Turėtų būti galima informaciją pateikti ir žodžiu, jei informacijos pateikimo faktas užfiksuojamas laikantis dokumentavimo tvarkos pagal nacionalinę teisę. Informaciją turėtų būti galima teikti naudojant standartines formas. Kai prašančioji institucija mano, kad tai būtina, pavyzdžiui, atsižvelgiant į atitinkamo įtariamojo arba kaltinamojo amžių arba fizinę ar psichinę būklę, galimybė pareikšti nuomonę turėtų būti suteikta to asmens teisiniams atstovams, jei tokie yra. Vertindama teisėtą įtariamojo arba kaltinamojo interesą būti informuotam apie ketinimą pateikti prašymą dėl perdavimo, prašančioji institucija turėtų atsižvelgti į poreikį užtikrinti tyrimo konfidencialumą arba į riziką, kad bus pakenkta tyrimui dėl to asmens, pavyzdžiui, kai tai būtina siekiant apsaugoti svarbų viešąjį interesą: taip gali būti tais atvejais, kai tokia informacija galėtų pakenkti vykdomiems slaptiesiems tyrimams arba padaryti didelę žalą valstybės narės, kurioje pradėtas baudžiamasis procesas, nacionaliniam saugumui. Jeigu prašančioji institucija, nepaisant pagrįstų pastangų, negali nustatyti įtariamojo arba kaltinamojo buvimo vietos arba su jais susisiekti, pareiga informuoti tokį asmenį turėtų būti taikoma nuo tada, kai pavyksta nustatyti įtariamojo arba kaltinamojo buvimo vietą arba su tuo asmeniu susisiekti;

(32) taikant šį reglamentą turėtų būti atsižvelgiama į Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2012/29/ES ([25]) nustatytas nukentėjusiųjų teises, įskaitant teisę į informaciją. Šis reglamentas neturėtų būti aiškinamas taip, kad juo užkertamas kelias valstybėms narėms pagal nacionalinę teisę suteikti nukentėjusiesiems daugiau teisių, nei nustatyta Sąjungos teisėje;

(33) priimdama sprendimą dėl prašymo dėl baudžiamojo proceso perdavimo, prašančioji institucija turėtų tinkamai atsižvelgti į teisėtus nukentėjusiųjų interesus, įskaitant jų apsaugą ir su atkuriamuoju teisingumu susijusius aspektus, ir turėtų įvertinti, ar baudžiamojo proceso perdavimas galėtų sukliudyti nukentėjusiųjų galimybei veiksmingai pasinaudoti savo teisėmis atitinkamuose baudžiamuosiuose procesuose. Tas vertinimas galėtų apimti, pavyzdžiui, svarstymą dėl nukentėjusiesiems suteikiamos galimybės ir priemonių duoti parodymus nagrinėjant bylą teisme prašomojoje valstybėje, jei tai nėra valstybė narė, kurioje jie gyvena. Be to, reikėtų apsvarstyti galimybę nukentėjusiesiems gauti įrodymus, pavyzdžiui, iš liudytojų ir ekspertų, ir juos pateikti, siekiant reikalauti kompensacijos arba pasinaudoti liudytojų apsaugos ar atkuriamojo teisingumo programomis prašomojoje

([24]) 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/41/ES dėl Europos tyrimo orderio baudžiamosiose bylose (OL L 130, 2014 5 1, p. 1).

([25]) 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/29/ES, kuria nustatomi būtiniausi nusikaltimų aukų teisių, paramos joms ir jų apsaugos standartai ir kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2001/220/TVR (OL L 315, 2012 11 14, p. 57).

valstybėje. Baudžiamojo proceso perdavimas neturėtų pažeisti nukentėjusiųjų teisių į kompensaciją. Šis reglamentas nedaro poveikio taisyklėms dėl kompensacijos ir turto grąžinimo nukentėjusiesiems nacionaliniame procese;

(34) kai būtina užtikrinti, kad prašančiojoje valstybėje nukentėjusiajam teikiama apsauga būtų toliau teikiama prašomojoje valstybėje, prašančiosios valstybės kompetentingos institucijos turėtų apsvarstyti galimybę išduoti Europos apsaugos orderį pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 606/2013 ([26]) arba – valstybių narių, kurioms ji yra privaloma, atveju – Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/99/ES ([27]);

(35) kai prašančioji institucija ketina pateikti prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo, ji turėtų kiek įmanoma greičiau informuoti nukentėjusiuosius, kurie gyvena prašančiojoje valstybėje arba, juridinių asmenų atveju, kurie yra joje įsisteigę, ir kurie gauna informaciją apie baudžiamąjį procesą pagal Direktyvos 2012/29/ES 6 straipsnio 1 dalį, įgyvendintą nacionalinėje teisėje, arba, juridinių asmenų atveju, kurie yra gavę tokią informaciją pagal nacionalinę teisę. Prašančioji institucija turėtų pagal taikytiną nacionalinę teisę suteikti tokiems asmenims galimybę pareikšti savo nuomonę, kad institucijos, prieš pateikdamos prašymą dėl perdavimo, galėtų atsižvelgti į jų teisėtus interesus. Svarbu, kad tokia informacija būtų teikiama raštu. Turėtų būti galima informaciją pateikti ir žodžiu, jei informacijos pateikimo faktas užfiksuojamas laikantis dokumentavimo tvarkos pagal nacionalinę teisę. Informaciją turėtų būti galima teikti naudojant standartines formas arba, jei reikia informuoti itin daug nukentėjusiųjų, kitomis visuomenei skirtomis bendro pobūdžio informavimo priemonėmis, pavyzdžiui, specialiomis internetinėmis paskelbimo priemonėmis, kuriomis pagal nacionalinę teisę gali naudotis teisminės institucijos. Kai prašančioji institucija mano, kad tai būtina, pavyzdžiui, atsižvelgiant į atitinkamo nukentėjusiojo amžių arba fizinę ar psichinę būklę, galimybė pareikšti nuomonę turėtų būti suteikta jo teisiniam atstovui, jei toks yra. Vertindama teisėtą nukentėjusiųjų interesą būti informuotiems apie ketinimą pateikti prašymą dėl perdavimo, prašančioji institucija turėtų atsižvelgti į poreikį užtikrinti tyrimo konfidencialumą arba į riziką, kad bus pakenkta tyrimui, pavyzdžiui, tais atvejais, kai tokia informacija galėtų pakenkti vykdomiems slaptiesiems tyrimams arba padaryti didelę žalą prašančiosios valstybės nacionaliniam saugumui;

(36) tam tikrais šiame reglamente numatytais atvejais turėtų būti galima naudoti ir standartines formas, kad prašančiajai institucijai ir prašomajai institucijai būtų lengviau padėti viena kitai informuojant įtariamąjį, kaltinamąjį arba nukentėjusįjį ir gaunant jų nuomonę dėl ketinimo pateikti prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo. Galimybė naudoti tokias standartines formas neturėtų trukdyti prašančiajai institucijai arba prašomajai institucijai teikti pranešimus tiesiogiai įtariamiesiems, kaltinamiesiems arba nukentėjusiesiems;

(37) kad šis reglamentas būtų tinkamai taikomas, būtina, kad prašančioji institucija ir prašomoji institucija komunikuotų – jos turėtų būti skatinamos tiesiogiai arba, kai tinkama, per Eurojustą konsultuotis tarpusavyje, kai tai tikslinga, kad šį reglamentą būtų lengviau sklandžiai ir veiksmingai taikyti;

(38) prašančioji institucija, prieš pateikdama prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo, turėtų galėti konsultuotis su prašomąja institucija, kai tai būtina, visų pirma siekiant nustatyti, ar baudžiamojo proceso perdavimas padės veiksmingai ir gerai vykdyti teisingumą – be kita ko, ar tai proporcinga ir tinkama atitinkamo proceso tikslu, – ir ar tikėtina, kad prašomoji institucija pasirems vienu iš atsisakymo pagrindų pagal šį reglamentą;

(39) perduodama prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo, prašančioji institucija turėtų pateikti tikslią ir aiškią informaciją apie prašymo aplinkybes ir sąlygas, taip pat visus kitus patvirtinamuosius dokumentus, kad prašomoji institucija galėtų priimti informacija pagrįstą sprendimą dėl prašymo dėl baudžiamojo proceso perdavimo. Užpildytą prašymo formą ir, siekiant sumažinti vertimo išlaidas ir laiką, bent esmines rašytinių patvirtinamųjų dokumentų ar informacijos dalis prašančioji institucija turėtų išversti į prašomosios valstybės valstybinę kalbą arba kitą tai valstybei pagal šį reglamentą priimtiną kalbą. Esminės atitinkamų dokumentų dalys – tai tos ištraukos, kurios atrodo būtinos, kad prašomoji institucija galėtų priimti informacija pagrįstą sprendimą dėl prašymo dėl baudžiamojo proceso perdavimo;

(40) kol prašomoji institucija nėra priėmusi sprendimo sutikti arba atsisakyti perduoti baudžiamąjį procesą, prašančioji institucija turėtų turėti galimybę prašymą dėl perdavimo atsiimti, pavyzdžiui, jei sužino apie kitus elementus, dėl kurių perdavimas nebeatrodo pagrįstas. Informacija apie prašymo dėl baudžiamojo proceso perdavimo atsiėmimą

([26]) 2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 606/2013 dėl apsaugos priemonių tarpusavio pripažinimo civilinėse bylose (OL L 181, 2013 6 29, p. 4).

([27]) 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/99/ES dėl Europos apsaugos orderio (OL L 338, 2011 12 21, p. 2).

turėtų būti nedelsiant pateikta prašomajai institucijai ir perduota atitinkamai įtariamiesiems arba kaltinamiesiems ir nukentėjusiesiems;

(41) prašomoji institucija turėtų nepagrįstai nedelsdama ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per 60 dienų nuo prašymo dėl baudžiamojo proceso perdavimo gavimo dienos informuoti prašančiąją instituciją apie savo sprendimą, ar ji sutinka, ar atsisako perduoti baudžiamąjį procesą. Konkrečiais atvejais, kai prašomoji institucija negali laikytis to termino, pavyzdžiui, jei ji mano, kad reikia papildomos informacijos, turėtų būti galima pratęsti tą terminą tik ne daugiau nei dar 30 dienų, kad būtų išvengta pernelyg didelio vėlavimo. Sutikdama perduoti baudžiamąjį procesą, prašomoji institucija turėtų priimti tinkamai pagrįstą sprendimą. Tais atvejais, kai prašomoji institucija atsisako perduoti baudžiamąjį procesą, ji turėtų informuoti prašančiąją instituciją apie tokio atsisakymo priežastis. Tuo tikslu pakanka, kad prašomoji institucija pateiktų glaustą informaciją apie atitinkamą atsisakymo pagrindą ar pagrindus;

(42) jei prašomoji institucija sutiko perduoti baudžiamąjį procesą, prašančioji institucija turėtų nepagrįstai nedelsdama persiųsti prašomajai institucijai visų bylos dokumentų originalus arba patvirtintas kopijas, arba bent jų aktualias dalis, kartu su jų vertimu. Kai nacionalinis procesas nutraukiamas, prašančioji institucija turėtų nepagrįstai nedelsdama perduoti prašomajai institucijai visas likusias atitinkamas bylos dokumentų originalų arba patvirtintų kopijų dalis, įskaitant atitinkamus fizinius įrodymus, pavyzdžiui, nusikalstamos veikos objektus arba kraujo ar DNR ėminius. Dokumentų originalai turėtų būti perduodami tik jei to paprašo prašomoji institucija, pavyzdžiui, kai dokumentą reikia ištirti teismo ekspertizės tikslais. Jeigu bylos dokumentų originalų ir fizinių įrodymų prašomojoje valstybėje nebereikia, jie prašančiosios valstybės prašymu turėtų būti jai grąžinti, pavyzdžiui, jei tokių dokumentų ar fizinių įrodymų reikia kito nusikalstamos veikos tyrimo tikslais. Jei prašančioji valstybė, paprašyta prašomosios valstybės, nurodo neketinanti susigrąžinti bylos dokumentų originalų arba fizinių įrodymų, kai jų nebereikia arba pasibaigus procesui, prašomoji valstybė turėtų turėti galimybę pagal savo nacionalinę teisę priimti sprendimą, kaip elgtis su likusiais įrodymais, be kita ko, dėl to, ar tokius įrodymus išsaugoti, ar sunaikinti. Sutikus su prašymu dėl baudžiamojo proceso perdavimo ir siekiant palengvinti veiksmingą perdavimą, prašančioji institucija ir prašomoji institucija turėtų galėti tarpusavyje konsultuotis, kad nuspręstų, kokius dokumentus ar jų dalis būtina perduoti ir prireikus išversti. Vis dėlto svarbu, kad sprendimas siųsti tik tam tikras dokumentų dalis būtų subalansuotas ir priimtas kruopščiai apsvarsčius atitinkamus dokumentus, kad dėl to nenukentėtų proceso teisingumas;

(43) neturėtų būti atsisakoma perduoti baudžiamąjį procesą remiantis kitais nei šiame reglamente numatytais pagrindais. Kad būtų sutinkama perduoti baudžiamąjį procesą, prašomojoje valstybėje turėtų būti įmanoma vykdyti baudžiamąjį persekiojimą dėl perduodamo baudžiamojo proceso faktinių aplinkybių. Prašomoji institucija turėtų atsisakyti perduoti baudžiamąjį procesą, jei veiksmai, susiję su prašomu perduoti procesu, prašomojoje valstybėje nelaikomi nusikalstama veika arba jei prašomoji valstybė neturi jurisdikcijos tos nusikalstamos veikos atžvilgiu, išskyrus atvejus, kai ji naudojasi šiame reglamente numatyta jurisdikcija. Prašomoji institucija taip pat turėtų atsisakyti perduoti baudžiamąjį procesą, jei prašomojoje valstybėje netenkinamos sąlygos baudžiamajam persekiojimui už nusikalstamą veiką vykdyti. Taip galėtų būti, pavyzdžiui, tuo atveju, jei nukentėjusiojo skundas, kuris būtinas baudžiamajam persekiojimui už nusikalstamą veiką prašomojoje valstybėje vykdyti, nebuvo pateiktas laiku, arba kai dėl įtariamojo arba kaltinamojo mirties ar nepakaltinamumo baudžiamasis persekiojimas pagal prašomosios valstybės nacionalinę teisę tapo neįmanomas. Be to, prašomoji institucija turėtų atsisakyti perduoti baudžiamąjį procesą, jei yra kitų kliūčių baudžiamajam persekiojimui prašomojoje valstybėje. Prašomoji institucija turėtų turėti galimybę atsisakyti perduoti baudžiamąjį procesą, jei pagal prašomosios valstybės nacionalinę teisę įtariamajam arba kaltinamajam taikoma privilegija arba imunitetas, pavyzdžiui, kai tai yra tam tikrų kategorijų asmenys, pvz., diplomatai, arba konkrečiai saugomi santykiai, pvz., advokato teisė neatskleisti profesinės paslapties, arba jeigu prašomoji institucija mano, kad toks perdavimas nėra pagrįstas siekiant užtikrinti veiksmingą ir gerą teisingumo vykdymą, pavyzdžiui, netenkinamas nė vienas iš prašymo dėl baudžiamojo proceso perdavimo kriterijų, arba jeigu prašymo dėl baudžiamojo proceso perdavimo forma yra neišsami arba aiškiai neteisinga ir nėra prašančiosios institucijos užpildyta arba ištaisyta, o tai reiškia, kad prašomoji institucija neturi reikiamos informacijos prašymui dėl baudžiamojo proceso perdavimo įvertinti. Prašomoji institucija taip pat turėtų turėti galimybę atsisakyti vykdyti prašymą, jei veiksmai toje vietoje, kurioje jie buvo įvykdyti, nėra nusikalstama veika ir prašomoji valstybė neturi pirminės jurisdikcijos tirti tokią nusikalstamą veiką ir vykdyti baudžiamąjį persekiojimą už ją. Tuo atsisakymo pagrindu atsižvelgiama į teritoriškumo principą, kuris reiškia, kad prašomoji valstybė turėtų turėti galimybę atsisakyti perduoti baudžiamąjį procesą tais atvejais, kai tariama nusikalstama veika, įvykdyta už prašančiosios valstybės teritorijos ribų, nėra nusikalstama veika toje vietoje, kurioje ji buvo padaryta, o pagal prašomosios valstybės nacionalinę teisę neleidžiama vykdyti baudžiamojo persekiojimo už tokias nusikalstamas veikas, kai jos padarytos už jos teritorijos ribų. Šiame reglamente „pirminė jurisdikcija“ – jurisdikcija, kuri jau numatyta nacionalinėje teisėje ir nekyla iš šio reglamento;

(44) principas *ne bis in idem*, įtvirtintas Konvencijos dėl 1985 m. birželio 14 d. Šengeno susitarimo įgyvendinimo ([28]) 54–58 straipsniuose ir Chartijos 50 straipsnyje ir išaiškintas Europos Sąjungos Teisingumo Teismo, yra vienas iš pagrindinių baudžiamosios teisės principų, pagal kurį kaltinamasis neturėtų būti dar kartą teisiamas ar baudžiamas baudžiamajame procese už nusikalstamą veiką, už kurią tas kaltinamasis jau buvo galutinai išteisintas arba nuteistas. Todėl, jei baudžiamojo proceso perdavimas prieštarautų tam principui, prašomoji institucija turėtų atsisakyti jį perduoti;

(45) nagrinėdama, ar sutikti, ar atsisakyti vykdyti prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo, prašomoji institucija turėtų įvertinti, ar toks perdavimas padėtų siekti veiksmingo ir gero teisingumo vykdymo tikslo. Tas vertinimas turėtų būti atliekamas kiekvienu konkrečiu atveju, siekiant nustatyti, kuri valstybė narė yra tinkamiausia vykdyti baudžiamąjį persekiojimą už atitinkamą nusikalstamą veiką. Atlikdama tą vertinimą prašomoji institucija turėtų turėti plačią diskreciją. Atliekant tokį vertinimą turėtų būti atsižvelgiama tik į svarbias bylos aplinkybes, įskaitant tai, ar esama *prima facie* požymio, kad visa nusikalstama veika arba jos dalis nebuvo padaryta prašomosios valstybės teritorijoje, kad didžioji dalis padarinių arba didelė dalis žalos, kai tie padariniai arba ta žala yra nusikalstamos veikos sudėties požymių dalis, nepatirta tos valstybės teritorijoje, ir kad įtariamasis arba kaltinamasis nėra tos valstybės pilietis arba gyventojas. Vertinant, ar baudžiamojo proceso perdavimas atitiktų veiksmingo ir gero teisingumo vykdymo tikslą, nukentėjusiojo, liudytojo ar kito susijusio asmens asmeninė, materialinė ar šeiminė padėtis pati savaime neturėtų būti lemiama;

(46) prieš nuspręsdama atsisakyti vykdyti prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo remdamasi kuriuo nors atsisakymo pagrindu, prašomoji institucija turėtų, kai tinkama, pasikonsultuoti su prašančiąja institucija, kad gautų visą būtiną papildomą informaciją;

(47) kai taikant šį reglamentą daromas neigiamas poveikis įtariamųjų, kaltinamųjų ir nukentėjusiųjų teisėms, prašomoji valstybė turėtų užtikrinti, kad pagal Chartijos 47 straipsnį ir procedūras, taikytinas pagal nacionalinę teisę, jie galėtų pasinaudoti veiksminga teisių gynimo priemone dėl sprendimo sutikti perduoti baudžiamąjį procesą. Sprendimo dėl baudžiamojo proceso perdavimo peržiūra turėtų būti grindžiama tik kriterijais, kurie numatyti šiame reglamente nustatytuose atsisakymo pagrinduose. Vertinant, ar baudžiamasis procesas turėtų būti perduotas, turėtų būti atsižvelgta į visas aplinkybes, kurios yra svarbios tiems kriterijams nagrinėti. Atliekant tą vertinimą dažnai galėtų prireikti ne tik ieškoti asmenų, kurių teisės gali būti paveiktos, interesų ar teisių pusiausvyros, bet ir atsižvelgti į baudžiamosios justicijos sistemos veikimo ypatumus bei praktinius aspektus. Tokia teisių gynimo priemonė neturėtų daryti poveikio kitoms teisių gynimo priemonėms pagal nacionalinę teisę;

(48) prašomoji institucija turėtų turėti plačią diskreciją vertindama, ar baudžiamojo proceso perdavimas atitinka veiksmingo ir gero teisingumo vykdymo interesus ir ar prašymą dėl perdavimo turėtų būti atsisakyta vykdyti remiantis kuriuo nors iš šiame reglamente nustatytų neprivalomų atsisakymo pagrindų. Vertinant, kaip naudojamasi tokia diskrecija, turėtų būti apsiribota patikrinimu, ar prašomoji institucija, priimdama sprendimą sutikti vykdyti prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo, akivaizdžiai viršijo savo diskrecijos ribas;

(49) teisių gynimo priemonės rezultatas galėtų būti tai, kad sprendimas sutikti perduoti baudžiamąjį procesą būtų visiškai ar iš dalies patvirtintas arba panaikintas. Iš esmės sėkmingos teisių gynimo priemonės atveju baudžiamasis procesas bus grąžintas prašančiajai valstybei. Tačiau kai kuriais atvejais teismas pagal savo nacionalinę teisę taip pat galėtų nuspręsti, kad sprendimas sutikti perduoti baudžiamąjį procesą gali būti patvirtintas, jei įvykdomos tam tikros sąlygos ar papildomi formalumai, pavyzdžiui, sąlyga, kad būtų užpildyti kai kurie trūkstami prašymo formos elementai arba kad būtų imtasi papildomų priemonių perdavimui vykdyti, pavyzdžiui, būtų toliau užtikrinama liudytojų apsauga;

(50) teisių gynimo priemonė pagal šį reglamentą neturėtų reikšti, kad byla peržiūrima iš esmės – pavyzdžiui, neturėtų būti peržiūrima, ar pakanka įrodymų tyrimo pradėjimui arba pratęsimui pagrįsti, ar bylos faktinės aplinkybės arba subjektyvūs aspektai, tokie kaip tyčia arba didelis aplaidumas, yra nustatyti laikantis taikomų standartų, arba peržiūrima jau surinktų įrodymų įrodomoji vertė ar įrodomoji galia arba pareiškimų patikimumas;

(51) siekiant užtikrinti, kad teise į teisių gynimo priemonę būtų galima veiksmingai pasinaudoti, prašomoji valstybė turėtų užtikrinti, kad įtariamieji, kaltinamieji ir nukentėjusieji turėtų teisę susipažinti su visais su baudžiamojo proceso perdavimu susijusiais dokumentais, kuriais remiantis priimtas sprendimas sutikti su perdavimu pagal šį reglamentą ir kurie yra būtini siekiant veiksmingai užginčyti tą sprendimą. Teise susipažinti su tokiais dokumentais turėtų būti naudojamasi laikantis prašomosios valstybės nacionalinėje teisėje nustatytų procedūrų ir ji galėtų būti

([28]) Konvencija dėl Šengeno susitarimo, 1985 m. birželio 14 d. sudaryto tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos vyriausybių dėl laipsniško jų bendrų sienų kontrolės panaikinimo, įgyvendinimo (OL L 239, 2000 9 22, p. 19).

ribojama, jei naudojimasis ja pakenktų tyrimo konfidencialumui, padarytų kitokios žalos tyrimui arba pakenktų asmenų saugumui. Bet koks atsisakymas leisti susipažinti su tais dokumentais turėtų būti įvertintas remiantis atitinkamų asmenų teisėmis, atsižvelgiant į skirtingus baudžiamojo proceso etapus. Tokios teisės susipažinti su dokumentais apribojimai turėtų būti aiškinami griežtai ir laikantis Chartijoje nustatytos teisės į teisingą bylos nagrinėjimą;

(52) terminas, per kurį įtariamasis, kaltinamasis arba nukentėjusysis gali pasinaudoti veiksminga teisių gynimo priemone, turėtų būti ne ilgesnis kaip 15 dienų nuo tos dienos, kurią atitinkamas asmuo gavo pagrįstą sprendimą sutikti su baudžiamojo proceso perdavimu. Tiems atvejams, kai baudžiamojo proceso perdavimo metu įtariamojo, kaltinamojo arba nukentėjusiojo tapatybė nėra nustatyta ir kai dėl tos priežasties apie pagrįstą sprendimą tokiam asmeniui tuo metu nebuvo įmanoma pranešti, turėtų būti taikoma nacionalinė teisė;

(53) prašomajai institucijai sutikus perduoti baudžiamąjį procesą, prašančiojoje valstybėje vykdomas baudžiamasis procesas turėtų būti sustabdytas arba nutrauktas, kad būtų išvengta priemonių dubliavimo prašančiojoje valstybėje ir prašomojoje valstybėje. Vis dėlto tai neturėtų daryti poveikio būtinoms tyrimo ar kitoms procesinėms priemonėms, įskaitant būtinas skubias priemones, kurių prašančiajai valstybei galėtų prireikti imtis po to, kai gautas prašomosios institucijos pranešimas apie sutikimą, jei to reikia veiksmingam ir geram teisingumo vykdymui užtikrinti. Sąvoka „tyrimo ar kitos procesinės priemonės“ turėtų būti aiškinama plačiai: tai ne tik įrodymų rinkimo priemonės, bet ir bet kokie procesiniai veiksmai, kuriais nustatomas kardomasis kalinimas ar bet kokia kita laikinoji priemonė. Siekiant užtikrinti, kad baudžiamasis procesas prašančiojoje valstybėje ilgai neužsitęstų, kai taikytos tyrimo ar kitos procesinės priemonės baigiamos taikyti arba nebėra reikalingos, baudžiamasis procesas prašančiojoje valstybėje turėtų būti sustabdytos arba nutrauktas. Jei prašomojoje valstybėje buvo pasinaudota stabdomąjį poveikį turinčia teisių gynimo priemone, baudžiamasis procesas prašančiojoje valstybėje neturėtų būti sustabdytas arba nutrauktas tol, kol prašomojoje valstybėje nebus priimtas sprendimas dėl teisių gynimo priemonės;

(54) tais atvejais, kai jurisdikcija baudžiamojo proceso atžvilgiu nustatoma tik remiantis šiuo reglamentu, ir kai yra gautas prašymas dėl perdavimo, kol dar nėra priimtas sprendimas sutikti arba atsisakyti perduoti baudžiamąjį procesą, valstybės narės turėtų galėti pagal savo nacionalinę teisę nustatyti teisinį pagrindą, kuriuo remiantis įtariamasis arba kaltinamasis, esantis prašomojoje valstybėje, būtų laikinai suimtas arba tos valstybės kompetentinga institucija patvirtintų kitas laikinąsias priemones. Toks laikinas suėmimas turėtų būti skiriamas arba kitų laikinųjų priemonių turėtų būti imamasi tik laikantis nacionalinės teisės ir tik tada, kai tai yra būtina. Tokiam laikinajam suėmimui arba kitoms laikinosioms priemonėms turėtų būti taikomos tos pačios procesinės apsaugos priemonės, kurios taikomos tokioms pačioms priemonėms pagal nacionalinę teisę, įskaitant teisminę priežiūrą. Be to, toks laikinasis suėmimas turėtų būti skirtas arba kitų laikinųjų priemonių turėtų būti imamasi atlikus tinkamą vertinimą, grindžiamą prašomajai institucijai prieinama informacija. Vis dėlto šis reglamentas neturėtų būti teisinis pagrindas suimti asmenis siekiant juos fiziškai perduoti prašomajai valstybei, kad pastaroji galėtų pradėti baudžiamąjį procesą prieš tuos asmenis;

(55) prašomosios valstybės kompetentingas institucija turėtų raštu informuoti prašančiąją instituciją apie bet kokį sprendimą, priimtą prašomojoje valstybėje pasibaigus baudžiamajam procesui. Pamatiniame sprendime 2009/948/TVR nustatyta panaši pareiga tais atvejais, kai buvo pasiektas susitarimas procesą vykdyti vienoje valstybėje narėje. Jei prašomoji institucija nusprendžia nutraukti baudžiamąjį procesą, susijusį su faktinėmis aplinkybėmis, kuriomis grindžiamas prašymas dėl perdavimo, ji turėtų informuoti prašančiąją instituciją apie tokio nutraukimo priežastis. Prašomoji institucija turėtų išversti bent esmines tokios informacijos ir prašomojoje valstybėje priimto galutinio rašytinio sprendimo dalis į prašančiosios valstybės valstybinę kalbą arba kitą pagal šį reglamentą tai valstybei priimtiną kalbą. Esminės informacijos ir sprendimo dalys – tai tos ištraukos, kurios atrodo būtinos, kad prašančioji institucija žinotų jų bendrą turinį;

(56) jei prašomoji institucija nusprendžia nutraukti baudžiamąjį procesą, susijusį su faktinėmis aplinkybėmis, kuriomis grindžiamas prašymas dėl perdavimo, prašančioji institucija turėtų galėti tęsti arba atnaujinti baudžiamąjį procesą, jei dėl to nebūtų pažeistas principas *ne bis in idem*, išaiškintas Europos Sąjungos Teisingumo Teismo, t. y. jei dėl tokio sprendimo nutraukti procesą nėra galutinai draudžiama tęsti baudžiamojo persekiojimo pagal prašomosios valstybės nacionalinę teisę ir jis nebuvo priimtas po to, kai buvo nuspręsta dėl bylos esmės, todėl toje valstybėje neužkertamas kelias vykdyti kitus baudžiamuosius procesus dėl tų pačių veikų. Nukentėjusieji turėtų turėti galimybę pradėti arba prašyti atnaujinti baudžiamąjį procesą prašančiojoje valstybėje pagal tos valstybės nacionalinę teisę, jei dėl to nebūtų pažeistas principas *ne bis in idem*;

(57) perdavus baudžiamąjį procesą pagal šį reglamentą, prašomoji institucija turėtų taikyti savo atitinkamą nacionalinę teisę ir procedūras. Nė viena šio reglamento nuostata neturėtų būti aiškinama taip, kad ja būtų pažeidžiama nacionalinėje teisėje numatyta baudžiamojo persekiojimo diskrecija;

(58) nė viena šio reglamento nuostata neturėtų būti aiškinama kaip turinti įtakos senaties termino trukmei prašomojoje valstybėje, kaip numatyta tos valstybės nacionalinėje teisėje;

(59) siekiant užtikrinti visapusišką baudžiamojo proceso perdavimo poveikį, prašančiosios institucijos perduotų įrodymų prašomojoje valstybėje vykstančiame atitinkamame baudžiamajame procese neturėtų būti atsisakyta priimti vien tik tuo pagrindu, kad tokie įrodymai buvo surinkti kitoje valstybėje narėje. Prašomosios valstybės kompetentingas teismas turėtų išlaikyti savo diskreciją vertinti tokius įrodymus pagal nacionalinę teisę, o įtariamieji ir kaltinamieji turėtų išsaugoti savo teises užginčyti tokių įrodymų leistinumą vadovaujantis jų teise į gynybą pagal Chartiją. Laikantis tų principų ir gerbiant skirtingas valstybių narių teisines sistemas ir tradicijas, kaip numatyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 67 straipsnio 1 dalyje, nė viena šio reglamento nuostata negali būti aiškinama taip, kad teismams būtų draudžiama taikyti pagrindinius nacionalinės teisės principus dėl proceso teisingumo, kuriuos jie taiko savo nacionalinėse sistemose, įskaitant bendrosios teisės sistemas;

(60) prašomoji valstybė, nustatydama bausmę už atitinkamą nusikalstamą veiką, turėtų taikyti savo nacionalinę teisę. Jei nusikalstama veika buvo padaryta prašančiosios valstybės teritorijoje, nustatant bausmę prašomosios institucijos turėtų galėti atsižvelgti į prašančiosios valstybės nacionalinėje teisėje numatytą maksimalią bausmę, jei tai naudinga kaltinamajam ir atitinka prašomosios valstybės nacionalinę teisę. Į tai reikėtų atsižvelgti tais atvejais, kai perdavus baudžiamąjį procesą prašomajai valstybei joje būtų taikoma griežtesnė bausmė už tą pačią nusikalstamą veiką nei prašančiojoje valstybėje numatyta maksimali bausmė, siekiant užtikrinti tam tikro masto teisinį tikrumą ir atitinkamiems įtariamiesiems arba kaltinamiesiems taikytinos teisės nuspėjamumą. Į prašančiosios valstybės nacionalinėje teisėje numatytą maksimalią bausmę turėtų būti atsižvelgiama visada, kai prašomosios valstybės jurisdikcija grindžiama išimtinai šiuo reglamentu;

(61) kiekviena valstybė narė turėtų padengti savo baudžiamojo proceso perdavimo išlaidas, įskaitant išlaidas, susijusias su naudojimusi procesinėmis teisėmis, į kurias įtariamasis arba kaltinamasis turi teisę kiekvienoje iš atitinkamų valstybių narių, laikantis taikytinos Sąjungos ir nacionalinės teisės. Valstybės narės neturėtų turėti galimybės viena iš kitos reikalauti atlyginti išlaidas, patirtas taikant šį reglamentą. Tačiau jei prašančioji valstybė patyrė didelių arba išimtinių išlaidų, susijusių su bylos dokumentų, kurie turi būti perduoti prašomajai valstybei, vertimu, prašomoji institucija turėtų atsižvelgti į prašančiosios institucijos pasiūlymą pasidalyti išlaidas. Tokiais atvejais prašančioji institucija ir prašomoji institucija turėtų konsultuotis tarpusavyje, kad pasiektų susitarimą dėl išlaidų pasidalijimo. Idealiu atveju tokios konsultacijos turėtų vykti prieš pateikiant prašymą dėl perdavimo. Jei prieš priimant sprendimą sutikti perduoti baudžiamąjį procesą susitarimo pasiekti nepavyksta, prašančioji institucija turėtų galėti nuspręsti atsiimti prašymą pagal šį reglamentą arba prašymo neatsiimti ir padengti išlaidų dalį, kuri laikoma išskirtinai didele;

(62) naudodamos standartizuotą prašymo formą, išverstą į visas oficialiąsias Sąjungos kalbas, prašančioji institucija ir prašomoji institucija galėtų lengviau bendradarbiauti ir keistis informacija, todėl jos galėtų greičiau ir veiksmingiau priimti sprendimą dėl prašymo dėl baudžiamojo proceso perdavimo. Naudojant tokią prašymo formą taip pat būtų sumažintos vertimo išlaidos ir pagerinta prašymų kokybė;

(63) prašymo formoje turėtų būti pateikti tik tie asmens duomenys, kurių reikia, kad prašomajai institucijai būtų lengviau priimti sprendimą dėl prašymo dėl baudžiamojo proceso perdavimo. Prašymo formoje turėtų būti nurodytos asmens duomenų kategorijos, pavyzdžiui, ar atitinkamas asmuo yra įtariamasis, kaltinamasis arba nukentėjusysis, ir konkretūs kiekvienai iš tų kategorijų skirti laukeliai;

(64) kad prašymo formą, naudotiną teikiant prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo, arba kitas formas prireikus būtų galima nesunkiai patobulinti, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais būtų iš dalies keičiami šio reglamento priedai. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros ([29]) nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų

([29]) OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;

(65) siekiant užtikrinti greitą, tiesioginį, sąveikų, patikimą ir saugų keitimąsi su bylomis susijusiais duomenimis, pagal šį reglamentą prašančiosios institucijos ir prašomosios institucijos komunikacija tarpusavyje ir dalyvaujant centrinėms institucijoms, jei valstybė narė yra paskyrusi centrinę instituciją, taip pat su Eurojustu paprastai turėtų būti vykdoma per decentralizuotą IT sistemą, kaip tai suprantama Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2023/2844 ([30]). Visų pirma, decentralizuota IT sistema paprastai turėtų būti naudojama prašymo formai perduoti, keistis bet kokia kita svarbia informacija ir dokumentais, taip pat visai kitai komunikacijai tarp institucijų palaikyti pagal šį reglamentą. Tais atvejais, kai taikoma viena ar daugiau Reglamente (ES) 2023/2844 numatytų išimčių, visų pirma, kai naudoti decentralizuotą IT sistemą neįmanoma ar netikslinga, turėtų būti galima naudoti kitas tame reglamente nurodytas komunikacijos priemones;

(66) valstybės narės vietoj nacionalinės IT sistemos turėtų galėti naudoti Komisijos sukurtą programinę įrangą (toliau – pavyzdinės realizacijos programinė įranga). Pavyzdinės realizacijos programinė įranga turėtų būti grindžiama moduline sąranga, t. y. programinė įranga turi būti sugrupuota ir pristatoma atskirai nuo e. CODEX sistemos, sukurtos pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2022/850 ([31]), komponentų, kurių reikia norint ją prijungti prie decentralizuotos IT sistemos. Ta sąranga turėtų sudaryti sąlygas valstybėms narėms pakartotinai panaudoti arba sustiprinti savo esamą nacionalinę teisminės komunikacijos infrastruktūrą tarpvalstybinio naudojimo tikslais;

(67) Komisija turėtų būti atsakinga už pavyzdinės realizacijos programinės įrangos sukūrimą, techninę priežiūrą ir plėtojimą. Pavyzdinės realizacijos programinę įrangą Komisija turėtų kurti, plėtoti ir jos techninę priežiūrą vykdyti taip, kad duomenų valdytojai galėtų užtikrinti, kad būtų laikomasi duomenų apsaugos reikalavimų ir principų, nustatytų Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2018/1725 ([32]) bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2016/680 ([33]), visų pirma pritaikytosios ir standartizuotosios duomenų apsaugos ir aukšto lygio kibernetinio saugumo pareigų. Pavyzdinės realizacijos programinėje įrangoje taip pat turėtų būti įdiegtos tinkamos techninės priemonės ir sudarytos sąlygos taikyti organizacines priemones, kurios yra būtinos siekiant užtikrinti tokį saugumo ir sąveikumo lygį, kuris yra tinkamas atsižvelgiant į tai, kad gali būti keičiamasi ir specialiųjų kategorijų duomenimis. Kurdama bei plėtodama pavyzdinės realizacijos programinę įrangą ir vykdydama jos techninę priežiūrą Komisija asmens duomenų netvarko;

(68) pavyzdinės realizacijos programinė įranga, Komisijos sukurta kaip galinė sistema, turėtų programiškai rinkti stebėsenos tikslais būtinus statistinius duomenis ir tokie duomenys turėtų būti perduodami Komisijai. Kai valstybės narės vietoj Komisijos sukurtos pavyzdinės realizacijos programinės įrangos pasirenka naudoti nacionalinę IT sistemą, tokia sistema galėtų būti pritaikyta programiškai rinkti tuos duomenis, ir tokiu atveju tie duomenys turėtų būti perduodami Komisijai. Sistemos e. CODEX jungtis taip pat galėtų turėti funkciją, kuria būtų sudaromos sąlygos gauti atitinkamus statistinius duomenis;

(69) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai sukurti decentralizuotą IT sistemą. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamasi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ([34]);

([30]) 2023 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2023/2844 dėl teisminio bendradarbiavimo ir teisės kreiptis į teismą tarpvalstybinėse civilinėse, komercinėse ir baudžiamosiose bylose skaitmenizacijos, kuriuo iš dalies keičiami tam tikri teisminio bendradarbiavimo srities aktai (OL L, 2023/2844, 2023 12 27, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj).

([31]) 2022 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2022/850 dėl tarpvalstybinio elektroninio keitimosi duomenimis teisminio bendradarbiavimo civilinėse ir baudžiamosiose bylose srityje kompiuterinės sistemos (sistemos e. CODEX), kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2018/1726 (OL L 150, 2022 6 1, p. 1).

([32]) 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB (OL L 295, 2018 11 21, p. 39).

([33]) 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/680 dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, ir kuria panaikinamas Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR (OL L 119, 2016 5 4, p. 89).

([34]) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

(70) šiuo reglamentu turėtų būti sukurtas teisinis pagrindas valstybėms narėms keistis asmens duomenimis baudžiamojo proceso perdavimo tikslais pagal Direktyvos (ES) 2016/680 8 straipsnį ir 10 straipsnio a punktą. Tačiau visiems kitiems su asmens duomenimis susijusiems aspektams, pavyzdžiui, prašančiosios institucijos gautų asmens duomenų saugojimo laikotarpiui ir prašančiosios institucijos ir prašomosios institucijos vykdomam asmens duomenų tvarkymui, turėtų būti taikoma valstybių narių nacionalinė teisė, priimta pagal Direktyvą (ES) 2016/680. Tvarkant asmens duomenis pagal tą direktyvą prašančioji institucija ir prašomoji institucija turėtų būti laikomos duomenų valdytojais. Centrinės institucijos galėtų teikti administracinę paramą prašančiajai institucijai ir prašomajai institucijai ir, kai jos tvarko asmens duomenis tų duomenų valdytojų vardu, jos turėtų būti laikomos atitinkamam duomenų valdytojui dirbančiais duomenų tvarkytojais. Kai asmens duomenis pagal šį reglamentą tvarko Eurojustas, turėtų būti taikomas Reglamentas (ES) 2018/1725, nedarant poveikio konkrečioms Reglamente (ES) 2018/1727 nustatytoms duomenų apsaugos taisyklėms. Nė viena šio reglamento nuostata neturėtų būti aiškinama taip, kad būtų dar labiau išplečiamos prieigos prie kitų Sąjungos informacinių sistemų pagal Sąjungos teisės aktus, kuriais tos sistemos sukuriamos, teisės;

(71) kadangi šio reglamento tikslo, t. y. baudžiamojo proceso perdavimo, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl siūlomo veiksmo masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties (ES sutartis) 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;

(72) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 3 straipsnį Airija 2023 m. liepos 13 d. laišku pranešė apie savo pageidavimą dalyvauti priimant ir taikant šį reglamentą;

(73) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį reglamentą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;

(74) vadovaujantis Reglamento (ES) 2018/1725 42 straipsnio 1 dalimi buvo konsultuojamasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu ir jis pateikė nuomonę 2023 m. gegužės 22 d. ([35]),

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 SKYRIUS

## BENDROSIOS NUOSTATOS

*1 straipsnis*

### Dalykas

1. Siekiant užtikrinti veiksmingesnį ir geresnį teisingumo vykdymą bendroje laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje, šiuo reglamentu nustatomos baudžiamojo proceso perdavimo tarp valstybių narių taisyklės.

2. Šis reglamentas taikomas visais baudžiamojo proceso, kuris vykdomas valstybėse narėse, perdavimo atvejais.

3. Šis reglamentas nekeičia pareigos gerbti pagrindines teises ir pagrindinius teisinius principus, įtvirtintus Europos Sąjungos sutarties (ES sutartis) 6 straipsnyje.

*2 straipsnis*

### Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

([35]) OL C 253, 2023 7 18, p. 6.

1) prašančioji valstybė – valstybė narė, kurioje vyksta baudžiamasis procesas ir kurioje pateikiamas prašymas dėl to proceso perdavimo kitai valstybei narei, arba kuri inicijavo arba gavo prašymą dėl konsultacijų dėl galimo baudžiamojo proceso perdavimo;

2) prašomoji valstybė – valstybė narė, kuriai pateikiamas prašymas dėl baudžiamojo proceso perdavimo, kad ji perimtų tą procesą, arba kuri gavo prašymą dėl konsultacijų dėl galimo baudžiamojo proceso perdavimo arba inicijavo konsultacijas dėl jo;

3) prašančioji institucija:

   a) teisėjas, teismas, ikiteisminio tyrimo teisėjas ar prokuroras prašančioje valstybėje narėje, kompetentingas atitinkamoje byloje, arba

   b) kita prašančiosios valstybės paskirta kompetentinga institucija, kuri atitinkamoje byloje veikia kaip baudžiamajame procese tyrimą atliekanti institucija, pagal nacionalinę teisę kompetentinga teikti prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo. Be to, prieš perduodant prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo prašomajai institucijai, išnagrinėjęs prašymo atitiktį jo pateikimo sąlygoms pagal šį reglamentą, prašymą patvirtina prašančiosios valstybės teisėjas, teismas, ikiteisminio tyrimo teisėjas arba prokuroras. Jeigu prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo patvirtino teisėjas, teismas, ikiteisminio tyrimo teisėjas arba prokuroras prašančioje valstybėje narėje, perduodant prašymą ta institucija taip pat gali būti laikoma prašančiąja institucija;

4) prašomoji institucija – teisėjas, teismas, ikiteisminio tyrimo teisėjas arba prokuroras, kompetentingas priimti sprendimą dėl to, ar sutinkama, ar atsisakoma perduoti baudžiamąjį procesą pagal 11 straipsnio 1 dalį, ir, kai tai leidžiama pagal prašomosios valstybės teisinę sistemą, imtis tolesnių šiame reglamente nustatytų priemonių arba bet kokių jos nacionalinėje teisėje nustatytų priemonių.

   Nedarant poveikio reikalavimui, kad sprendimą dėl to, ar sutinkama, ar atsisakoma perduoti baudžiamąjį procesą pagal 11 straipsnio 1 dalį, turi priimti tik teisėjas, teismas, ikiteisminio tyrimo teisėjas arba prokuroras, remdamasis savo atliktu atsisakymo pagrindų vertinimu pagal 12 straipsnį, prašomoji valstybė, atsižvelgdama į savo vidaus teisinės sistemos struktūrą, kylančią iš bendrosios teisės teisinių tradicijų, jei pagal jos nacionalinę teisinę sistemą nėra leidžiama, kad jos teismai ar prokurorai imtųsi kitų priemonių nei priimti sprendimą dėl to, ar sutinkama, ar atsisakoma perduoti baudžiamąjį procesą pagal 11 straipsnio 1 dalį, gali numatyti, kad kita institucija, pagal jos nacionalinę teisę kompetentinga imtis priemonių baudžiamajame procese, gali imtis priemonių tik tam, kad būtų palengvintas tokių teismo sprendimų priėmimas. Tokia kita kompetentinga institucija gali imtis ir tolesnių priemonių šio reglamento tikslais;

5) decentralizuota IT sistema – decentralizuota IT sistema, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2023/2844 2 straipsnio 3 punkte;

6) nukentėjusysis – auka, kaip apibrėžta Direktyvos 2012/29/ES 2 straipsnio 1 punkto a papunktyje, arba juridinis asmuo, kaip apibrėžta nacionalinėje teisėje, kuris tiesiogiai dėl nusikalstamos veikos, kuri yra baudžiamojo proceso, kuriam taikomas šis reglamentas, objektas, patyrė žalą ar ekonominius nuostolius.

*3 straipsnis*

**Jurisdikcija**

1. Tokia apimtimi, kuria prašomosios valstybės nacionalinėje teisėje jurisdikcija dar nėra numatyta, šio reglamento tikslais bet kokia nusikalstama veika, kuriai taikoma prašančiosios valstybės nacionalinė teisė, priskiriama prašomosios valstybės jurisdikcijai, kai:

a) prašomoji valstybė pagal Pagrindų sprendimo 2002/584/TVR 4 straipsnio 7 dalies b punktą atsisako perduoti įtariamąjį arba kaltinamąjį, kuris yra prašomojoje valstybėje ir yra jos pilietis arba gyventojas;

b) prašomoji valstybė atsisako perduoti įtariamąjį arba kaltinamąjį, dėl kurio išduotas Europos arešto orderis ir kuris yra prašomojoje valstybėje ir yra jos pilietis arba gyventojas, jeigu, išimtinėmis aplinkybėmis, ji nustato, kad remiantis konkrečiais ir objektyviais įrodymais yra pagrįstų priežasčių manyti, kad konkrečiomis bylos aplinkybėmis tų asmenų perdavimas reikštų akivaizdų atitinkamos pagrindinės teisės, įtvirtintos ES sutarties 6 straipsnyje ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje (Chartija), pažeidimą;

c) daugiausia nusikalstamos veikos padarinių arba didelė dalis ja padarytos žalos, kai tie padariniai arba ta žala yra nusikalstamos veikos sudėties požymių dalis, patirta prašomosios valstybės teritorijoje;

d) prašomojoje valstybėje vyksta baudžiamasis procesas įtariamojo arba kaltinamojo atžvilgiu dėl kitų faktinių aplinkybių ir įtariamasis arba kaltinamasis yra prašomosios valstybės pilietis arba gyventojas, arba

e) prašomojoje valstybėje vyksta baudžiamasis procesas kitų asmenų atžvilgiu dėl tų pačių, iš dalies tų pačių arba susijusių faktinių aplinkybių ir įtariamasis arba kaltinamasis baudžiamajame procese, kuris turi būti perduotas, yra prašomosios valstybės pilietis arba gyventojas.

2. Jei prašomoji valstybė nustato jurisdikciją išimtinai pagal 1 dalį, ta jurisdikcija naudojamasi tik pagal prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo pagal šį reglamentą.

*4 straipsnis*

**Prašančiosios valstybės atsisakymas vykdyti baudžiamąjį procesą, proceso sustabdymas arba nutraukimas**

Bet kuri valstybė narė, pagal savo nacionalinę teisę turinti jurisdikciją vykdyti baudžiamąjį persekiojimą už nusikalstamą veiką, šio reglamento taikymo tikslais gali atsisakyti vykdyti baudžiamąjį procesą, jį sustabdyti arba nutraukti, kad su ta nusikalstama veika susijusį baudžiamąjį procesą būtų galima perduoti prašomajai valstybei.

2 SKYRIUS

**BAUDŽIAMOJO PROCESO PERDAVIMAS**

*5 straipsnis*

**Prašymo dėl baudžiamojo proceso perdavimo kriterijai**

1. Prašymas dėl baudžiamojo proceso perdavimo gali būti pateiktas tik tuo atveju, jei prašančioji institucija mano, kad veiksmingo ir gero teisingumo vykdymo, įskaitant proporcingumą, tikslo būtų geriau siekti atitinkamą baudžiamąjį procesą vykdant kitoje valstybėje narėje.

2. Svarstydama, ar teikti prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo, prašančioji institucija visų pirma atsižvelgia į šiuos kriterijus:

a) visa nusikalstama veika arba jos dalis buvo padaryta prašomosios valstybės teritorijoje arba daugiausia nusikalstamos veikos padarinių ar didelė dalis ja padarytos žalos, kai tie padariniai arba ta žala yra nusikalstamos veikos sudėties požymių dalis, patirta prašomosios valstybės teritorijoje;

b) vienas ar daugiau įtariamųjų arba kaltinamųjų yra prašomosios valstybės piliečiai arba gyventojai;

c) vienas ar daugiau įtariamųjų arba kaltinamųjų yra prašomojoje valstybėje ir ta valstybė atsisako perduoti tuos asmenis prašančiajai valstybei pagal:

i) Pagrindų sprendimo 2002/584/TVR 4 straipsnio 2 punktą;

ii) Pagrindų sprendimo 2002/584/TVR 4 straipsnio 3 punktą, kai toks atsisakymas nėra grindžiamas galutiniu teismo sprendimu, priimtu dėl to asmens tos pačios nusikalstamos veikos atžvilgiu, kuriuo užkertamas kelias tolesniam baudžiamajam procesui, arba

iii) Pagrindų sprendimo 2002/584/TVR 4 straipsnio 7 punktą;

d) vienas ar daugiau įtariamųjų arba kaltinamųjų, dėl kurių išduotas Europos arešto orderis, yra prašomojoje valstybėje ir ta valstybė atsisako perduoti tuos asmenis, jei nustato, kad išimtinėmis aplinkybėmis, remiantis konkrečiais ir objektyviais įrodymais, yra pagrįstų priežasčių manyti, kad konkrečiomis bylos aplinkybėmis jų perdavimas reikštų akivaizdų atitinkamos pagrindinės teisės, įtvirtintos ES sutarties 6 straipsnyje ir Chartijoje, pažeidimą;

e) dauguma tyrimui reikšmingų įrodymų yra prašomojoje valstybėje arba joje gyvena dauguma susijusių liudytojų;

f) prašomojoje valstybėje vyksta baudžiamasis procesas įtariamojo arba kaltinamojo atžvilgiu dėl tų pačių, iš dalies tų pačių ar kitų faktinių aplinkybių;

g) prašomojoje valstybėje vyksta baudžiamasis procesas kitų asmenų atžvilgiu dėl tų pačių, iš dalies tų pačių arba susijusių faktinių aplinkybių;

h) vienas ar daugiau įtariamųjų arba kaltinamųjų atlieka arba turi atlikti laisvės atėmimo bausmę prašomojoje valstybėje;

i) tikėtina, kad dėl bausmės vykdymo prašomojoje valstybėje bus sudarytos palankesnės sąlygos nuteisto asmens socialinei reabilitacijai, arba yra kitų priežasčių, dėl kurių bausmės vykdymas prašomojoje valstybėje būtų tinkamesnis;

j) vienas ar daugiau nukentėjusiųjų yra prašomosios valstybės piliečiai arba gyventojai;

k) valstybių narių kompetentingos institucijos pasiekė bendrą sutarimą pagal Pamatinį sprendimą 2009/948/TVR arba kitu būdu dėl baudžiamojo proceso vykdymo vienoje valstybėje narėje.

Pirmos pastraipos j punkto tikslais prašančioji institucija tinkamai atsižvelgia į nukentėjusius vaikus ir kitus pažeidžiamus asmenis.

3. Įtariamasis, kaltinamasis arba nukentėjusysis gali nacionalinėje teisėje nustatyta tvarka pasiūlyti prašančiosios valstybės arba prašomosios valstybės kompetentingoms institucijoms perduoti baudžiamąjį procesą pagal šį reglamentą. Tokie pasiūlymai apsvarstomi ir užregistruojami laikantis dokumentavimo tvarkos pagal atitinkamos valstybės narės nacionalinę teisę. Jei pasiūlymas pateikiamas prašomosios valstybės kompetentingai institucijai, prašomoji institucija gali konsultuotis su prašančiąja institucija. Pagal šią dalį pateiktais pasiūlymais prašančioji valstybė neįpareigojama prašyti, kad baudžiamasis procesas būtų perduotas arba jį perduoti prašomajai valstybei, o prašančioji arba prašomoji institucija neįpareigojamos konsultuotis tarpusavyje.

*6 straipsnis*

**Įtariamojo arba kaltinamojo teisės**

1. Prieš pateikdama prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo prašančioji institucija, laikydamasi taikytinos nacionalinės teisės, tinkamai atsižvelgia į teisėtus įtariamojo arba kaltinamojo interesus, įskaitant su atkuriamuoju teisingumu susijusius aspektus.

2. Šio straipsnio 3, 4 ir 6 dalyse bei 15 ir 17 straipsniuose nustatytos teisės taikomos įtariamiesiems arba kaltinamiesiems baudžiamajame procese nuo to momento, kai valstybės narės kompetentingos institucijos oficialiu pranešimu ar kitu būdu praneša jiems, kad jie įtariami arba kaltinami padarę nusikalstamą veiką, ir neatsižvelgiant į tai, ar jų laisvė atimta.

3. Prašančioji institucija, prieš pateikdama prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo:

a) pagal taikytiną nacionalinę teisę įtariamajam arba kaltinamajam suprantama kalba informuoja įtariamąjį arba kaltinamąjį apie prašančiosios institucijos ketinimą pateikti prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo, ir

b) suteikia įtariamajam arba kaltinamajam galimybę pareikšti nuomonę dėl tokio perdavimo, įskaitant su atkuriamuoju teisingumu susijusius aspektus.

Prašančioji institucija neprivalo vykdyti šios dalies pirmoje pastraipoje nustatytų pareigų, jei:

a) tų pareigų vykdymas pakenktų tyrimo konfidencialumui arba būtų kitaip pakenkta tyrimui;

b) nepaisant prašančiosios institucijos pagrįstų pastangų, neįmanoma nustatyti įtariamojo arba kaltinamojo buvimo vietos arba su juo susisiekti, arba

c) prašymas dėl baudžiamojo proceso perdavimo pateikiamas gavus įtariamojo arba kaltinamojo pasiūlymą pagal 5 straipsnio 3 dalį.

4. Jei įtariamasis arba kaltinamasis nusprendžia pareikšti nuomonę, kaip nurodyta 3 dalies pirmos pastraipos b punkte, įtariamasis ar kaltinamasis pateikia tą nuomonę ne vėliau kaip per dešimt dienų nuo tada, kai įtariamasis arba kaltinamasis buvo informuotas apie ketinimą pateikti prašymą dėl perdavimo ir jam buvo suteikta galimybė pareikšti nuomonę pagal 3 dalį. Prašančioji institucija, spręsdama, ar teikti prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo, užregistruoja tą nuomonę ir į ją atsižvelgia. Toks registravimas vykdomas laikantis registravimo tvarkos pagal prašančiosios valstybės nacionalinę teisę.

5. Tais atvejais, kai įtariamasis arba kaltinamasis yra prašomojoje valstybėje, prašančioji institucija gali 3 dalies tikslais perduoti prašomajai institucijai užpildytą II priede pateiktos formos versiją. Tokiais atvejais 3 ir 4 dalyse nustatytos pareigos mutatis mutandis taikomos prašomajai institucijai, kuri atitinkamai informuoja prašančiąją instituciją. Jei įtariamasis arba kaltinamasis pateikia nuomonę, prašomoji institucija ją perduoda prašančiajai institucijai.

6. Jei prašančioji institucija pateikia prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo ir įtariamasis arba kaltinamasis yra informuotas pagal 3 dalį, prašančioji institucija nepagrįstai nedelsdama įtariamajam arba kaltinamajam suprantama kalba informuoja įtariamąjį arba kaltinamąjį apie tai, kad pateiktas prašymas.

7. Tais atvejais, kai įtariamasis arba kaltinamasis yra prašomojoje valstybėje, prašančioji institucija gali 6 dalies tikslais perduoti prašomajai institucijai užpildytą III priede pateiktos formos versiją. Tokiais atvejais 6 dalyje nustatytos pareigos mutatis mutandis taikomos prašomajai institucijai, kuri atitinkamai informuoja prašančiąją instituciją.

*7 straipsnis*

**Nukentėjusiojo teisės**

1. Prieš pateikdama prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo prašančioji institucija, laikydamasi taikytinos nacionalinės teisės, tinkamai atsižvelgia į teisėtus nukentėjusiojo interesus, įskaitant su atkuriamuoju teisingumu susijusius aspektus.

2. Jei nukentėjusysis yra fizinis asmuo, kuris gyvena prašančioje valstybėje ir gauna informaciją apie baudžiamąjį procesą pagal Direktyvos 2012/29/ES 6 straipsnio 1 dalį, įgyvendintą nacionalinėje teisėje, arba yra juridinis asmuo, kuris yra įsisteigęs prašančioje valstybėje narėje ir gauna tokią informaciją pagal nacionalinę teisę, prašančioji institucija, prieš pateikdama prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo:

a) pagal taikytiną nacionalinę teisę nukentėjusiajam suprantama kalba informuoja jį apie savo ketinimą pateikti prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo, ir

b) suteikia nukentėjusiajam galimybę pareikšti nuomonę dėl tokio perdavimo, įskaitant su atkuriamuoju teisingumu susijusius aspektus.

Prašančioji institucija neprivalo vykdyti šios dalies pirmoje pastraipoje nustatytų pareigų, jei:

a) tų pareigų vykdymas pakenktų tyrimo konfidencialumui arba būtų kitaip pakenkta tyrimui, arba

b) prašymas dėl baudžiamojo proceso perdavimo pateikiamas gavus nukentėjusiojo pasiūlymą pagal 5 straipsnio 3 dalį.

3. Jei nukentėjusysis nusprendžia pareikšti nuomonę, kaip nurodyta 2 dalies pirmos pastraipos b punkte, nukentėjusysis pateikia tą nuomonę ne vėliau kaip per dešimt dienų nuo tada, kai buvo informuota apie ketinimą pateikti prašymą dėl perdavimo ir jai buvo suteikta galimybė pareikšti nuomonę pagal 2 dalį. Prašančioji institucija, spręsdama, ar teikti prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo, užregistruoja tą nuomonę ir į ją atsižvelgia. Toks registravimas vykdomas laikantis registravimo tvarkos pagal prašančiosios valstybės nacionalinę teisę.

4. Jei prašančioji institucija pateikia prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo ir nukentėjusysis yra informuotas pagal 2 dalį, ji nepagrįstai nedelsdama informuoja nukentėjusįjį jam suprantama kalba apie tai, kad pateiktas prašymas.

*8 straipsnis*

**Prašymo dėl baudžiamojo proceso perdavimo procedūra**

1. Prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo prašančioji institucija parengia naudodama I priede pateiktą prašymo formą. Prašančioji institucija tą prašymo formą pasirašo ir patvirtina, kad jos turinys yra tikslus ir teisingas.

2. Prašymas dėl baudžiamojo proceso perdavimo tinkamai pagrindžiamas ir jame visų pirma pateikiama ši informacija:

a) informacija apie prašančiąją instituciją;

b) nusikalstamos veikos, dėl kurios pradėtas baudžiamasis procesas, aprašymas ir taikytinos prašančiosios valstybės baudžiamosios teisės nuostatos;

c) pagrindai, dėl kurių baudžiamąjį procesą perduoti būtina ir tinkama, ir visų pirma, kuris iš 5 straipsnio 2 dalyje nurodytų kriterijų yra taikytinas;

d) turima būtina informacija apie įtariamąjį arba kaltinamąjį ir nukentėjusįjį;

e) baudžiamojo proceso perdavimo poveikio įtariamojo arba kaltinamojo ir nukentėjusiojo teisėms vertinimas, remiantis prašančiosios institucijos turima informacija, įskaitant, kai taikytina, atitinkamų asmenų nuomonę, gautą pagal 6 straipsnio 3 ir 4 dalis arba 7 straipsnio 2 ir 3 dalis, arba pasiūlymus, pateiktus pagal 5 straipsnio 3 dalį;

f) informacija apie prašančiojoje valstybėje atliktus procesinius veiksmus ar taikytas priemones, turinčius įtakos baudžiamajam procesui, įskaitant bet kokią taikomą laikiną procesinės prievartos priemonę ir tokių priemonių taikymo terminą;

g) visos taikytinos konkrečios asmens duomenų tvarkymo sąlygos pagal Direktyvos (ES) 2016/680 9 straipsnio 3 dalį.

3. Kai įtariamasis arba kaltinamasis pateikė savo nuomonę pagal 6 straipsnio 3 ir 4 dalis arba kai nukentėjusysis pateikė nuomonę pagal 7 straipsnio 2 ir 3 dalis, ta nuomonė kartu su prašymu dėl baudžiamojo proceso perdavimo perduodama prašomajai institucijai. Jeigu įtariamojo, kaltinamojo arba nukentėjusiojo nuomonė buvo pareikšta žodžiu, prašančioji institucija užtikrina, kad prašomoji institucija gautų rašytinį tokio pareiškimo protokolą.

4. Prireikus, prie prašymo dėl baudžiamojo proceso perdavimo pridedama visa papildoma susijusi informacija ir dokumentai.

5. Užpildyta šio straipsnio 1 dalyje nurodyta prašymo forma, taip pat visos kitos rašytinės informacijos, pridedamos prie prašymo dėl baudžiamojo proceso perdavimo, esminės dalys turi būti išverstos į prašomosios valstybės valstybinę kalbą arba į bet kurią kitą kalbą, priimtiną prašomajai valstybei pagal 32 straipsnio 1 dalies d punktą.

6. Prašančioji institucija prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo perduoda tiesiogiai prašomajai institucijai arba, kai taikytina, per 20 straipsnyje nurodytą centrinę instituciją. Prašančioji institucija ir prašomoji institucija visais kitais klausimais oficialią komunikaciją vykdo tiesiogiai arba, kai taikytina, per 20 straipsnyje nurodytą centrinę instituciją.

7. Jei prašančioji institucija nežino, kuri institucija yra prašomoji institucija, prašančioji institucija pateikia visas būtinas užklausas, be kita ko, Europos teisminio tinklo kontaktiniams asmenims, kaip numatyta Tarybos sprendime 2008/976/TVR ([36]), kad nustatytų, kuri institucija prašomojoje valstybėje yra kompetentinga priimti sprendimą pagal 11 straipsnio 1 dalį.

8. Gavusi šio straipsnio 1 dalyje nurodytą prašymo formą, prašomoji institucija nepagrįstai nedelsdama ir bet kuriuo atveju per 7 dienas nuo prašymo formos gavimo, išsiunčia prašančiajai institucijai gavimo patvirtinimą. Ta pareiga taikoma tiek 20 straipsnyje nurodytai centrinei institucijai, kai taikytina, tiek prašomajai institucijai, kuri gauna centrinės institucijos prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo.

9. Jeigu prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo gavusi prašomosios valstybės institucija neturi kompetencijos priimti sprendimą pagal 11 straipsnio 1 dalį, ji nepagrįstai nedelsdama perduoda prašymą tos pačios valstybės narės kompetentingai prašomajai institucijai ir atitinkamai informuoja prašančiąją instituciją.

*9 straipsnis*

**Informacija, kurią prašančioji institucija turi pateikti po prašymo perdavimo**

1. Prašančioji institucija nepagrįstai nedelsdama informuoja prašomąją instituciją apie bet kokius prašančiojoje valstybėje po to, kai perduotas prašymas dėl proceso perdavimo, atliktus procesinius veiksmus ar taikytas priemones, turinčius įtakos baudžiamajam procesui ir pateikia visus atitinkamus dokumentus.

([36]) 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos sprendimas 2008/976/TVR dėl Europos teisminio tinklo (OL L 348, 2008 12 24, p. 130).

2. 1 dalyje nurodytą informaciją ir pagal tą dalį pateiktų dokumentų esmines dalis prašančioji institucija išverčia į prašomosios valstybės valstybinę kalbą arba į bet kurią kitą kalbą, priimtiną prašomajai valstybei pagal 32 straipsnio 1 dalies d punktą.

*10 straipsnis*

**Prašymo atsiėmimas**

1. Prašančioji institucija gali atsiimti prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo bet kuriuo metu prieš gaudama prašomosios institucijos sprendimą sutikti arba atsisakyti perduoti baudžiamąjį procesą pagal 11 straipsnio 1 dalį. Tokiais atvejais prašančioji institucija nedelsdama atitinkamai informuoja prašomąją instituciją.

2. Prašančioji institucija apie prašymo dėl baudžiamojo proceso perdavimo atsiėmimą informuoja įtariamąjį arba kaltinamąjį, kuris buvo informuotas pagal 6 straipsnio 3 dalį, ir nukentėjusįjį, kuris buvo informuotas pagal 7 straipsnio 2 dalį, ir tai daro jiems suprantama kalba.

3. Tais atvejais, kai įtariamasis arba kaltinamasis yra prašomojoje valstybėje, prašančioji institucija, siekdama pateikti 2 dalyje nurodytą informaciją, gali perduoti prašomajai institucijai užpildytą VI priede pateiktą formą. Tokiais atvejais prašomoji institucija pateikia tą informaciją įtariamajam arba kaltinamajam ir atitinkamai informuoja prašančiąją instituciją.

4. Jeigu prašančioji institucija pagal 1 dalį informavo prašomąją instituciją apie prašymo dėl baudžiamojo proceso perdavimo atsiėmimą, baudžiamasis procesas lieka prašančiosios institucijos kompetencijoje.

*11 straipsnis*

**Prašomosios institucijos sprendimas**

1. Prašomoji institucija priima sprendimą dėl to, ar sutinka, ar atsisako perduoti visą baudžiamąjį procesą arba jo dalį, ir pagal savo nacionalinę teisę nusprendžia dėl priemonių, kurių turi būti imamasi. Sprendimas sutikti perduoti baudžiamąjį procesą turi būti tinkamai pagrįstas.

2. Prašomoji institucija prašančiąją instituciją apie šio straipsnio 1 dalyje nurodytą sprendimą informuoja per 13 straipsnyje nustatytus terminus.

3. Jei prašomoji institucija mano, kad prašančiosios institucijos pateiktos informacijos nepakanka, kad ji galėtų nuspręsti, ar sutikti, ar atsisakyti perduoti baudžiamąjį procesą, ji gali paprašyti papildomos informacijos, kurią ji laiko būtina. Prašančioji institucija nepagrįstai nedelsdama pateikia prašomą papildomą informaciją, jei jos turima, prie kurios pridedamas vertimas į prašomosios valstybės valstybinę kalbą arba bet kurią kitą kalbą, priimtiną prašomajai valstybei pagal 32 straipsnio 1 dalies d punktą.

4. Jeigu prašomoji institucija nusprendžia pagal 12 straipsnį atsisakyti perduoti baudžiamąjį procesą, ji informuoja prašančiąją instituciją apie tokio atsisakymo priežastis.

5. Kai prašančioji institucija gauna pagal šio straipsnio 1 dalį priimtą pagrįstą sprendimą sutikti perduoti baudžiamąjį procesą, prašančioji institucija nepagrįstai nedelsdama persiunčia prašomajai institucijai bylos medžiagos ar atitinkamų jos dalių originalą arba patvirtintą kopiją kartu su jų vertimu į prašomosios valstybės valstybinę kalbą arba bet kurią kitą kalbą, priimtiną prašomajai valstybei pagal 32 straipsnio 1 dalies d punktą.

6. Jei baudžiamasis procesas pagal 21 straipsnį nutraukiamas, prašančioji institucija nepagrįstai nedelsdama perduoda prašomajai institucijai visas likusias atitinkamas bylos medžiagos originalų arba patvirtintų kopijų dalis, taip pat atitinkamus fizinius įrodymus. Tuo atveju, jei patvirtinta bylos medžiagos kopija jau pateikta prašomajai institucijai, prašančioji institucija prašomosios institucijos prašymu perduoda jai dokumentų originalus. Prašančioji valstybė gali reikalauti, kad bylos medžiagos dokumentų originalai arba fiziniai įrodymai būtų jai grąžinti, kai tie dokumentai arba tie įrodymai nebereikalingi prašomojoje valstybėje arba pasibaigus procesui prašomojoje valstybėje. Jei prašančioji valstybė, paprašyta tai padaryti prašomosios valstybės, nurodo neketinanti susigrąžinti bylos dokumentų originalų arba fizinių įrodymų, kai jų nebereikia arba pasibaigus procesui, prašomoji valstybė gali pagal savo nacionalinę teisę nuspręsti, kaip elgtis su likusiais įrodymais, be kita ko, dėl to, ar tokius įrodymus išsaugoti, ar sunaikinti.

7. 5 ir 6 dalių tikslais prašančioji institucija ir prašomoji institucija gali tarpusavyje konsultuotis, kad nuspręstų, kokias atitinkamas bylos medžiagos dalis reikia perduoti ir išversti.

*12 straipsnis*

**Atsisakymo pagrindai**

1. Prašomoji institucija atsisako perduoti visą baudžiamąjį procesą arba jo dalį, jei pagal prašomosios valstybės nacionalinę teisę negali būti iškelta arba toliau nagrinėjama baudžiamoji byla dėl faktinių aplinkybių, kuriomis grindžiamas prašymas dėl baudžiamojo proceso perdavimo, jei taikomas vienas ar daugiau iš šių pagrindų:

a) veiksmai, dėl kurių buvo pateiktas prašymas, pagal prašomosios valstybės nacionalinę teisę nėra laikomi nusikalstama veika;

b) baudžiamojo proceso perėmimas prieštarautų principui ne bis in idem;

c) įtariamasis arba kaltinamasis negali būti traukiamas baudžiamojon atsakomybėn už nusikalstamą veiką dėl įtariamojo arba kaltinamojo amžiaus;

d) baudžiamasis persekiojimas dėl senaties negali būti vykdomas pagal prašomosios valstybės nacionalinę teisę;

e) netenkinamos baudžiamojo persekiojimo už nusikalstamą veiką prašomojoje valstybėje sąlygos;

f) pagal prašomosios valstybės nacionalinę teisę nusikalstamai veikai taikoma amnestija;

g) prašomoji valstybė neturi jurisdikcijos dėl nusikalstamos veikos pagal nacionalinę teisę ar jurisdikcijos, kuri grindžiama 3 straipsniu.

2. Prašomoji institucija gali atsisakyti perduoti visą baudžiamąjį procesą arba jo dalį, jei taikomas vienas ar daugiau iš šių pagrindų:

a) veiksmų neįmanoma imtis dėl to, kad pagal prašomosios valstybės nacionalinę teisę taikoma privilegija arba imunitetas;

b) prašomoji institucija mano, kad baudžiamojo proceso perdavimas neatitinka veiksmingo ir gero teisingumo vykdymo interesų;

c) visa nusikalstama veika arba jos dalis nebuvo padaryta prašomosios valstybės teritorijoje, daugiausia jos padarinių arba didelė dalis ja padarytos žalos, kai tie padariniai arba ta žala yra vienas iš nusikalstamos veikos sudėties požymių, nepatirta tos valstybės teritorijoje, o įtariamasis arba kaltinamasis nėra tos valstybės pilietis arba gyventojas;

d) 8 straipsnio 1 dalyje nurodyta prašymo forma yra neišsami arba aiškiai neteisinga ir ji nebuvo išsamiai užpildyta ar ištaisyta po šio straipsnio 3 dalyje nurodytų konsultacijų;

e) veiksmai, dėl kurių buvo pateiktas prašymas, nėra nusikalstama veika toje vietoje, kurioje jie buvo įvykdyti, ir prašomoji valstybė pagal savo nacionalinę teisę neturi pirminės jurisdikcijos vykdyti baudžiamąjį persekiojimą už šią nusikalstamą veiką.

3. Jei taikomas kuris nors iš 1 ir 2 dalyse nurodytų pagrindų prašomoji institucija, prieš nuspręsdama atsisakyti perduoti visą baudžiamąjį procesą arba jo dalį, kai tinkama, konsultuojasi su prašančiąja institucija ir, prireikus, paprašo, kad prašomoji institucija nepagrįstai nedelsdama pateiktų visą būtiną informaciją.

4. Jei taikomas 2 dalies a punkte nurodytas pagrindas, kai įgaliojimus panaikinti privilegiją arba imunitetą turi prašomosios valstybės institucija, prašomoji institucija paprašo, kad ta institucija nepagrįstai nedelsdama pasinaudotų tais įgaliojimais. Tais atvejais, kai įgaliojimus panaikinti privilegiją arba imunitetą turi kitos valstybės institucija arba tarptautinė organizacija, prašančioji institucija paprašo, kad tais įgaliojimais pasinaudotų ta institucija arba tarptautinė organizacija.

*13 straipsnis*

**Terminai**

1. Prašomoji institucija nepagrįstai nedelsdama ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per 60 dienų nuo prašymo dėl baudžiamojo proceso perdavimo gavimo dienos informuoja prašančiąją instituciją apie savo sprendimą, ar ji sutinka, ar atsisako perduoti baudžiamąjį procesą.

2. Jei konkrečiu atveju prašomoji institucija negali laikytis 1 dalyje nustatyto termino, ji nepagrįstai nedelsdama atitinkamai praneša prašančiajai institucijai ir nurodo vėlavimo priežastis. Tokiais atvejais 1 dalyje nustatytas terminas gali būti pratęstas ne daugiau kaip 30 dienų.

3. Kai pagal prašomosios valstybės nacionalinę teisę taikoma privilegija arba imunitetas, 1 dalyje nurodytas terminas pradedamas skaičiuoti tik nuo tos dienos, kurią prašomajai institucijai pranešama apie tai, kad privilegija ar imunitetas panaikinti.

*14 straipsnis*

**Prašančiosios ir prašomosios institucijų konsultacijos**

1. Kai būtina ir nedarant poveikio 11 straipsnio 3, 5, 6 ir 7 dalims, 13 straipsnio 3 daliai ir 19 straipsnio 2 daliai, siekdamos užtikrinti veiksmingą šio reglamento taikymą, prašančioji ir prašomoji institucijos nepagrįstai nedelsdamos konsultuojasi tarpusavyje.

2. Prašančiosios ir prašomosios institucijų konsultacijos gali vykti ir prieš pateikiant prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo, visų pirma, siekiant nustatyti, ar perdavimas padėtų veiksmingai ir gerai vykdyti teisingumą, be kita ko, ar jis yra proporcingas. Norėdama pasiūlyti, kad baudžiamasis procesas būtų perduotas iš prašančiosios valstybės, prašomoji institucija taip pat gali konsultuotis su prašančiąja institucija dėl to, ar būtų galimybė pateikti prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo.

3. Kai prašančioji institucija su prašomąja institucija konsultuojasi prieš pateikdama prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo, ji prašomajai institucijai pateikia informaciją apie baudžiamąjį procesą, išskyrus atvejus, kai tai pakenktų tyrimo konfidencialumui ar padarytų kitokios žalos tyrimui.

4. Kai institucijos gauna prašymus dėl konsultacijų pagal šį straipsnį, jos į juos atsako nepagrįstai nedelsdamos.

*15 straipsnis*

**Informacija, kuri turi būti pateikta kaltinamajam ir įtariamajam apie sprendimą sutikti arba atsisakyti perduoti procesą**

1. Kai prašomoji institucija priima sprendimą pagal 11 straipsnio 1 dalį sutikti perduoti baudžiamąjį procesą, prašomoji institucija, nepagrįstai nedelsdama, įtariamajam arba kaltinamajam suprantama kalba:

a) informuoja įtariamąjį arba kaltinamąjį apie sprendimą sutikti perduoti baudžiamąjį procesą;

b) įtariamajam arba kaltinamajam pateikia pagrįsto sprendimo sutikti perduoti baudžiamąjį procesą kopiją, ir

c) informuoja įtariamąjį arba kaltinamąjį apie jo teisę į veiksmingą teisių gynimo priemonę prašomojoje valstybėje, įskaitant tokios priemonės terminus.

Prašomoji institucija prireikus gali prašyti prašančiosios institucijos pagalbos šioje dalyje nurodytoms užduotims vykdyti.

2. Tais atvejais, kai įtariamasis arba kaltinamasis yra prašančiojoje valstybėje, prašomoji institucija gali 1 dalies tikslais perduoti prašančiajai institucijai IV priede pateiktos formos užpildytą versiją. Tokiais atvejais 1 dalyje nustatytos pareigos *mutatis mutandis* taikomos prašomajai institucijai, kuri atitinkamai informuoja prašančiąją instituciją.

3. Kai prašomoji institucija priima sprendimą pagal 11 straipsnio 1 dalį atsisakyti perduoti baudžiamąjį procesą, prašančioji institucija, nepagrįstai nedelsdama, informuoja įtariamąjį arba kaltinamąjį jam suprantama kalba apie sprendimą atsisakyti perduoti procesą.

Prašančioji institucija prireikus gali prašyti prašomosios institucijos pagalbos šioje dalyje nurodytoms užduotimis vykdyti.

4. Tais atvejais, kai įtariamasis arba kaltinamasis yra prašomojoje valstybėje, prašančioji institucija gali 3 dalies tikslais perduoti prašomajai institucijai IV priede pateiktos formos užpildytą versiją. Tokiais atvejais 3 dalyje nustatytos pareigos *mutatis mutandis* taikomos prašomajai institucijai, kuri atitinkamai informuoja prašančiąją instituciją.

5. Prašomoji institucija neprivalo vykdyti 1 dalyje nustatytų pareigų, o prašančioji institucija neprivalo vykdyti 3 dalyje nustatytų pareigų, jei:

a) tų pareigų vykdymas pakenktų tyrimo konfidencialumui arba būtų kitaip pakenkta tyrimui, arba

b) nepaisant atitinkamai prašomosios institucijos ar prašančiosios institucijos pagrįstų pastangų, įtariamojo arba kaltinamojo buvimo vietos negalima nustatyti arba su juo negalima susisiekti.

*16 straipsnis*

**Informacija, kuri turi būti pateikta nukentėjusiajam apie sprendimą sutikti arba atsisakyti perduoti procesą**

1. Kai prašomoji institucija pagal šio reglamento 11 straipsnio 1 dalį priima sprendimą sutikti perduoti baudžiamąjį procesą, o nukentėjusysis, kuris yra fizinis asmuo, gyvena prašančiojoje valstybėje ir gauna informaciją apie baudžiamąjį procesą pagal Direktyvos 2012/29/ES 6 straipsnio 1 dalį, įgyvendintą nacionalinėje teisėje, arba kuris yra juridinis asmuo, įsisteigęs prašančiojoje valstybėje ir gauna tokią informaciją pagal nacionalinę teisę, prašomoji institucija, nepagrįstai nedelsdama, nukentėjusiajam suprantama kalba informuoja jį apie:

a) prašomosios institucijos sprendimą sutikti perduoti procesą ir

b) nukentėjusiojo teisę į veiksmingą teisių gynimo priemonę prašomojoje valstybėje, įskaitant tokios priemonės terminus.

Prašomoji institucija prireikus gali prašyti prašančiosios institucijos pagalbos šioje dalyje nurodytoms užduotims vykdyti.

2. Tais atvejais, kai nukentėjusysis yra prašančiojoje valstybėje, prašomoji institucija gali 1 dalies tikslais perduoti prašančiajai institucijai V priede pateiktos formos užpildytą versiją. Tokiais atvejais 1 dalyje nustatytos pareigos *mutatis mutandis* taikomos prašomajai institucijai, kuri atitinkamai informuoja prašomąją instituciją.

3. Kai prašomoji institucija pagal šio reglamento 11 straipsnio 1 dalį priima sprendimą atsisakyti perduoti baudžiamąjį procesą, o nukentėjusysis, kuris yra fizinis asmuo, gyvena prašančiojoje valstybėje ir gauna informaciją apie baudžiamąjį procesą pagal Direktyvos 2012/29/ES 6 straipsnio 1 dalį, įgyvendintą nacionalinėje teisėje, arba kuris yra juridinis asmuo, įsisteigęs prašančiojoje valstybėje ir gauna tokią informaciją pagal nacionalinę teisę, prašančioji institucija, nepagrįstai nedelsdama, informuoja nukentėjusįjį jam suprantama kalba apie sprendimą atsisakyti perduoti procesą.

4. Prašomoji institucija neprivalo vykdyti 1 dalyje nustatytų pareigų, o prašančioji institucija neprivalo vykdyti 3 dalyje nustatytų pareigų, kai:

a) tų pareigų vykdymas pakenktų tyrimo konfidencialumui arba būtų kitaip pakenkta tyrimui arba

b) nepaisant atitinkamai prašomosios institucijos ar prašančiosios institucijos pagrįstų pastangų, nukentėjusiojo buvimo vietos negalima nustatyti arba su juo negalima susisiekti.

*17 straipsnis*

**Teisė į veiksmingą teisių gynimo priemonę**

1. Įtariamieji, kaltinamieji ir nukentėjusieji prašomojoje valstybėje turi teisę į veiksmingą teisių gynimo priemonę dėl sprendimo sutikti perduoti baudžiamąjį procesą. Ta teise naudojamasi prašomosios valstybės teisme pagal jos nacionalinę teisę.

2. Jei siekiama pasinaudoti teise į teisių gynimo priemonę dėl sprendimo sutikti su baudžiamojo proceso perdavimu, tas sprendimas išnagrinėjamas pagal nacionalinę teisę remiantis 12 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytais kriterijais. Jeigu buvo pasinaudota diskrecija, atliekant peržiūrą vertinama tik tai, ar prašomoji institucija nėra akivaizdžiai viršijusi savo diskrecijos ribų.

Terminas, per kurį galima pasinaudoti veiksminga teisių gynimo priemone, turi būti ne ilgesnis kaip 15 dienų nuo pagrįsto sprendimo sutikti perduoti baudžiamąjį procesą gavimo dienos.

Kai prašymas dėl baudžiamojo proceso perdavimo pateikiamas po to, kai nusikalstamos veikos tyrimas buvo užbaigtas, o įtariamajam arba kaltinamajam buvo pareikšti kaltinimai arba kaltinamasis aktas, naudojimasis teisių gynimo priemone dėl sprendimo sutikti perduoti baudžiamąjį procesą turi stabdomąjį poveikį. Toks stabdomasis poveikis nedaro poveikio

prašomosios valstybės galimybei toliau taikyti laikinąsias priemones, būtinas siekiant užkirsti kelią įtariamojo arba kaltinamojo pasislėpimui arba išsaugoti įrodymus, nusikalstamos veikos priemones ar nusikalstamu būdu įgytas pajamas.

Galutinis sprendimas dėl teisių gynimo priemonės priimamas nepagrįstai nedelsiant ir, kai įmanoma, per 60 dienų.

Prašomoji institucija apie teisių gynimo priemonės, kuria siekta pasinaudoti, galutinius rezultatus informuoja prašančiąją instituciją. Jeigu teisių gynimo priemonės galutinis rezultatas yra sprendimo sutikti perduoti baudžiamąjį procesą panaikinamas, baudžiamasis procesas grąžinamas prašančiajai institucijai.

Ši dalis nedaro poveikio jokioms kitoms teisių gynimo priemonėms, kuriomis galima naudotis pagal nacionalinę teisę.

3. Prašomoji valstybė užtikrina, kad įtariamieji, kaltinamieji ir nukentėjusieji turėtų teisę susipažinti su visais su baudžiamojo proceso perdavimu susijusiais dokumentais, kuriais remiantis buvo priimtas sprendimas sutikti perduoti baudžiamąjį procesą pagal šį reglamentą ir kurie yra būtini siekiant jiems veiksmingai pasinaudoti teise į teisių gynimo priemonę. Teise susipažinti su tokiais dokumentais naudojamasi laikantis prašomosios valstybės teisėje nustatytų procedūrų. Toks susipažinimas gali būti ribojamas pagal nacionalinę teisę, jei tai pakenktų tyrimo konfidencialumui, padarytų kitokios žalos tyrimui arba pakenktų asmenų saugumui.

*18 straipsnis*

**Bendradarbiavimas su Eurojustu ir Europos teisminiu tinklu**

Prašančiosios ir prašomosios institucijos gali bet kuriuo baudžiamojo proceso perdavimo procedūros etapu prašyti Eurojusto arba Europos teisminio tinklo pagalbos pagal jų atitinkamą kompetenciją. Visų pirma, kai tinkama, Eurojustas gali sudaryti palankesnes sąlygas konsultacijoms pagal 11 straipsnio 3, 5, 6 ir 7 dalis, 12 straipsnio 3 dalį, 14 straipsnį, 19 straipsnio 2 dalį ir 21 straipsnio 3 dalį.

*19 straipsnis*

**Baudžiamojo proceso perdavimo išlaidos**

1. Kiekviena valstybė narė padengia savo išlaidas, susijusias su baudžiamojo proceso perdavimu taikant šį reglamentą.

2. Jei dėl bylos medžiagos ir kitų atitinkamų dokumentų vertimo pagal 11 straipsnio 3, 5, 6 ir 7 dalis susidarytų didelės arba išimtinės išlaidos, prašančioji institucija prašomajai institucijai gali pateikti pasiūlymą, kad išlaidomis būtų pasidalyta. Prie tokio pasiūlymo pridedama išsami prašomosios institucijos patirtų išlaidų išklotinė. Atsižvelgdamos į tokį pasiūlymą, prašančioji ir prašomoji institucijos konsultuojasi tarpusavyje.

*20 straipsnis*

**Centrinių institucijų skyrimas**

Kiekviena valstybė narė gali paskirti vieną ar daugiau centrinių institucijų, atsakingų už prašymų dėl baudžiamojo proceso perdavimo bei kitos oficialios su tokiais prašymais susijusios korespondencijos perdavimo ir gavimo administracinių užduočių vykdymą.

3 SKYRIUS

**BAUDŽIAMOJO PROCESO PERDAVIMO POVEIKIS**

*21 straipsnis*

**Poveikis prašančiojoje valstybėje**

1. Pagal 11 straipsnio 1 dalį gavus pagrįstą sprendimą sutikti perduoti baudžiamąjį procesą arba galutinį sprendimą dėl teisių gynimo priemonės pagal 17 straipsnį, prašančiojoje valstybėje tas baudžiamasis procesas sustabdomas arba nutraukiamas pagal nacionalinę teisę, išskyrus tuos atvejus, kai teisių gynimo priemonės rezultatas yra tai, kad byla turi būti grąžinta prašančiajai valstybei, arba kai prašančioji institucija jau yra sustabdžiusi arba nutraukusi tą baudžiamąjį procesą pagal 4 straipsnį.

2. Nepaisant 1 dalies, prašančiojoje valstybėje baudžiamasis procesas gali būti nestabdomas ir nenutraukiamas, kad prašančioji institucija galėtų:

a) imtis reikiamų skubių tyrimo ar kitų procesinių priemonių, įskaitant priemones, kuriomis siekiama užkirsti kelią įtariamojo arba kaltinamojo pasislėpimui, arba turto įšaldymo priemones;

b) toliau taikyti anksčiau priimtas tyrimo ar kitas procesines priemones, įskaitant priemones, kuriomis siekiama užkirsti kelią įtariamojo arba kaltinamojo pasislėpimui, kurios yra reikalingos siekiant įvykdyti Pagrindų sprendimu 2002/584/TVR ar kitu tarpusavio pripažinimo dokumentu grindžiamą sprendimą arba atsakyti į savitarpio teisinės pagalbos prašymą.

3. Prašomajai institucijai priėmus sprendimą sutikti perduoti baudžiamąjį procesą, prašančioji institucija ir prašomoji institucija kiek įmanoma bendradarbiauja laikydamosi savo nacionalinės teisės, ypač tais atvejais, kai pagal prašomosios valstybės teisę reikalaujama laikytis tam tikrų formalumų ir procedūrų, visų pirma susijusių su įrodymų leistinumu. Prašančioji institucija ir prašomoji institucija taip pat bendradarbiauja dėl laikinųjų priemonių, kurių imamasi prieš perdavimą ir pagal 2 dalį.

4. Jei priemonių, kurių imtasi pagal 2 dalį, vykdymas yra užbaigtas arba jei prašomoji institucija ėmėsi būtinų tyrimo ar kitų procesinių priemonių, ir priemonės, kurių prašančioji institucija ėmėsi pagal 2 dalį, yra nebereikalingos, baudžiamasis procesas prašančiojoje valstybėje sustabdomas arba nutraukiamas.

5. Prašančioji institucija gali tęsti arba atnaujinti baudžiamąjį procesą, jei prašomoji institucija informuoja ją apie savo sprendimą nutraukti baudžiamąjį procesą, susijusį su faktinėmis aplinkybėmis, kuriomis grindžiamas baudžiamasis procesas, dėl kurio perdavimo buvo duotas sutikimas, išskyrus atvejus, kai tuo sprendimu pagal prašomosios valstybės nacionalinę teisę galutinai uždraudžiamas tolesnis baudžiamasis persekiojimas ir tas sprendimas buvo priimtas po to, kai buvo nuspręsta dėl bylos esmės, taip užkertant kelią tolesniam baudžiamajam procesui dėl tų pačių veikų prašomojoje valstybėje.

6. 5 dalis nedaro poveikio nukentėjusiųjų teisei pradėti arba prašyti atnaujinti baudžiamąjį procesą prieš įtariamąjį arba kaltinamąjį prašančiojoje valstybėje, kai tai numatyta tos valstybės nacionalinėje teisėje, išskyrus atvejus, kai prašomosios institucijos sprendimu nutraukti baudžiamąjį procesą pagal prašomosios valstybės nacionalinę teisę galutinai uždraudžiamas tolesnis baudžiamasis persekiojimas ir tas sprendimas buvo priimtas po to, kai buvo nuspręsta dėl bylos esmės, taip užkertant kelią tolesniam baudžiamajam procesui dėl tų pačių veikų prašomojoje valstybėje.

*22 straipsnis*

**Poveikis prašomojoje valstybėje**

1. Perduotas baudžiamasis procesas vykdomas pagal prašomosios valstybės nacionalinę teisę.

2. Su sąlyga, kad tai neprieštarauja pagrindiniams prašomosios valstybės teisės principams, bet koks prašančiosios valstybės kompetentingų institucijų veiksmas, atliktas baudžiamojo proceso arba pasirengimo nagrinėti bylą priemonės tikslais, prašomojoje valstybėje turi tokį patį poveikį kaip ir tuo atveju, kai jį teisėtai atliktų kompetentingos institucijos prašomojoje valstybėje.

Nedarant poveikio 12 straipsnio 1 dalies d punktui, bet koks prašančiojoje valstybėje teisėtai atliktas veiksmas, kuriuo pertraukiamas arba sustabdomas senaties terminas, prašomojoje valstybėje turi tokį patį poveikį tik tuo atveju, jei toks veiksmas būtų laikomas turinčiu tokį poveikį pagal jos nacionalinę teisę.

3. Valstybės narės savo nacionalinėje teisėje gali nustatyti, kad tais atvejais, kai jurisdikcija grindžiama 3 straipsniu ir kai jos veikia kaip prašomoji valstybė, o įtariamasis arba kaltinamasis yra toje valstybėje, prašomosios valstybės kompetentinga institucija, gavusi prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo ir papildomos informacijos pagal šį reglamentą, prieš priimdama sprendimą sutikti perduoti procesą, gali, atlikusi vertinimą, imtis reikiamų priemonių pagal savo nacionalinę teisę, kad įtariamais arba kaltinamasis būtų suimtas, kad būtų užtikrinta, jog tas asmuo liktų jos teritorijoje, arba imtis kitų reikiamų laikinųjų priemonių, tokių kaip turto įšaldymo priemonės.

4. Sprendimą sulaikyti įtariamąjį arba kaltinamąjį pagal 3 dalį priima ta pati institucija, kuri būtų kompetentinga imtis šios priemonės panašioje nacionalinėje byloje, ir tam sprendimui taikomos apsaugos priemonės, taikytinos tokioms priemonėms pagal nacionalinę teisę, įskaitant teisminę priežiūrą ir kardomojo kalinimo terminus.

5. Prašančiosios institucijos perduotų įrodymų prašomojoje valstybėje vykstančiame baudžiamajame procese neturi būti atsisakoma leisti priimti tik dėl to, kad įrodymai buvo surinkti kitoje valstybėje narėje. Prašančiojoje valstybėje surinkti įrodymai gali būti naudojami prašomosios valstybės baudžiamajame procese, jeigu tokių įrodymų leistinumas atitinka prašomosios valstybės nacionalinę teisę, įskaitant pagrindinius jos teisės principus. Šis reglamentas nedaro poveikio bylą nagrinėjančio teismo įgaliojimams laisvai vertinti įrodymus.

6. Jei prašomojoje valstybėje skiriama laisvės atėmimo bausmė arba priimamas sprendimas dėl įkalinimo, ta valstybė iš viso įkalinimo bausmės laikotarpio išskaičiuoja visus prašančiojoje valstybėje praleistus įkalinimo bausmės, kuri buvo skirta perduoto baudžiamojo proceso kontekste, laikotarpius. Tuo tikslu prašančioji institucija prašomajai institucijai perduoda visą informaciją apie įtariamojo arba kaltinamojo prašančiojoje valstybėje praleistą įkalinimo laikotarpį.

7. Kai tiek prašančiojoje valstybėje, tiek prašomojoje valstybėje baudžiamasis procesas gali būti pradėtas tik gavus skundą, prašančiojoje valstybėje pateiktas skundas galioja ir prašomojoje valstybėje.

8. Už nusikalstamą veiką taikoma prašomosios valstybės teisėje numatyta bausmė, nebent toje teisėje nustatyta kitaip. Kai nusikalstama veika buvo padaryta prašančiosios valstybės teritorijoje, prašomoji institucija pagal taikytiną nacionalinę teisę gali atsižvelgti į pagal prašančiosios valstybės nacionalinę teisę nustatytą maksimalią bausmę, jei tai būtų naudinga kaltinamajam. Kai jurisdikcija grindžiama išimtinai 3 straipsniu, prašomojoje valstybėje paskirta bausmė negali būti griežtesnė nei pagal prašančiosios valstybės teisę nustatyta maksimali bausmė.

*23 straipsnis*

**Prašomosios institucijos pateiktina informacija**

Prašomoji institucija arba, kai taikytina, kita kompetentinga institucija pateikia prašančiajai institucijai informaciją apie baudžiamojo proceso nutraukimą arba apie bet kokį sprendimą, priimtą pasibaigus baudžiamajam procesui, įskaitant tai, ar tuo sprendimu pagal prašomosios valstybės nacionalinę teisę galutinai uždraudžiamas tolesnis baudžiamasis persekiojimas ir ar tas sprendimas buvo priimtas po to, kai buvo nuspręsta dėl bylos esmės, taip užkertant kelią tolesniam baudžiamajam procesui dėl tų pačių veikų toje valstybėje. Ta institucija taip pat pateikia informaciją apie galutinį paskirtos bausmės vykdymą arba kitą svarbią informaciją. Ji prašančiajai institucijai perduoda baudžiamojo proceso pabaigoje priimto galutinio sprendimo rašytinę kopiją.

Į prašančiosios institucijos valstybinę kalbą arba bet kurią kitą prašančiajai valstybei priimtiną kalbą pagal 32 straipsnio 1 dalies d punktą išverčiamos bent esminės tokios informacijos ir šio straipsnio pirmoje pastraipoje nurodyto galutinio sprendimo dalys.

4 SKYRIUS

**KOMUNIKACIJOS PRIEMONĖS**

*24 straipsnis*

**Komunikacijos priemonės**

1. Prašančiosios ir prašomosios institucijos pagal šį reglamentą komunikuoja tarpusavyje ir su centrinėmis institucijomis, jei valstybė narė pagal šio reglamento 20 straipsnį yra paskyrusi centrinę instituciją, taip pat su Eurojustu, keičiasi šio reglamento prieduose pateikta prašymo forma ir kitomis formomis bei perduoda šio reglamento 11 straipsnio 1 dalyje nurodytą sprendimą ir kitus 11 straipsnio 5 dalyje nurodytus dokumentus vadovaudamosi Reglamento (ES) 2023/2844 3 straipsniu.

2. Komunikuojant per decentralizuotą IT sistemą taikomos Reglamento (ES) 2023/2844 7 straipsnio 1 ir 2 dalys bei 8 ir 14 straipsniai, kuriuose nustatomos taisyklės dėl elektroninių parašų ir elektroninių spaudų, elektroninių dokumentų teisinio poveikio ir perduodamos informacijos apsaugos.

3. Prašančiosios ir prašomosios institucijos gali pagal 11 straipsnio 7 dalį ir 14 straipsnį konsultuotis tarpusavyje ir su centrinėmis institucijomis, jei valstybė narė pagal 20 straipsnį yra paskyrusi centrinę instituciją, taip pat su Eurojustu, naudodamosi bet kuriomis tinkamomis komunikacijos priemonėmis, be kita ko, per decentralizuotą IT sistemą.

*25 straipsnis*

**Decentralizuotos IT sistemos sukūrimas**

1. Ne vėliau kaip 2027 m. sausio 8 d., Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais šio reglamento tikslais sukuriama decentralizuota IT sistema ir nustatoma:

a) decentralizuotai IT sistemai skirtų informacijos perdavimo elektroninėmis priemonėmis metodų techninės specifikacijos;

b) komunikacijos protokolų techninės specifikacijos;

c) informacijos saugumo tikslai ir tinkamos techninės priemonės, kuriomis užtikrinami minimalūs informacijos saugumo standartai ir aukštas kibernetinio saugumo lygis, kurie taikomi tvarkant ir perduodant informaciją decentralizuotoje IT sistemoje;

d) minimalūs prieinamumo tikslai ir galimi susiję techniniai reikalavimai, taikomi decentralizuotos IT sistemos teikiamoms paslaugoms;

e) skaitmeniniai procedūrų standartai, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2022/850 3 straipsnio 9 punkte.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti įgyvendinimo aktai priimami laikantis 31 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

*26 straipsnis*

**Pavyzdinės realizacijos programinė įranga**

1. Komisija yra atsakinga už pavyzdinės realizacijos programinės įrangos, kurią valstybės narės gali pasirinkti naudoti kaip savo galinę sistemą vietoj nacionalinės IT sistemos, sukūrimą, prieinamumą, techninę priežiūrą ir plėtojimą. Pavyzdinės realizacijos programinės įrangos sukūrimas, techninė priežiūra ir plėtojimas finansuojami iš Sąjungos bendrojo biudžeto.

2. Eurojustas turi turėti galimybę naudotis 1 dalyje nurodyta pavyzdinės realizacijos programine įranga.

3. Komisija nemokamai teikia, prižiūri ir remia pavyzdinės realizacijos programinę įrangą.

4. Pavyzdinės realizacijos programinė įranga užtikrina bendrą sąsają, skirtą komunikacijai su kitomis nacionalinėmis IT sistemomis palaikyti.

*27 straipsnis*

**Decentralizuotos IT sistemos išlaidos**

1. Kiekviena valstybė narė arba patvirtintą e. CODEX prieigos tašką eksploatuojantis subjektas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2022/850 3 straipsnio 4 punkte, padengia decentralizuotos IT sistemos prieigos taškų, už kuriuos jie yra atsakingi, įdiegimo, eksploatavimo ir techninės priežiūros išlaidas.

2. Kiekviena valstybė narė arba patvirtintą e. CODEX prieigos tašką eksploatuojantis subjektas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2022/850 3 straipsnio 4 punkte, padengia savo atitinkamų nacionalinių arba, kai taikytina, kitų IT sistemų sukūrimo ir pritaikymo sąveikai su prieigos taškais išlaidas, taip pat tų sistemų administravimo, eksploatavimo ir techninės priežiūros išlaidas.

3. Eurojustas padengia decentralizuotos IT sistemos komponentų, už kuriuos jis yra atsakingas, įrengimo, eksploatavimo ir techninės priežiūros išlaidas.

4. Eurojustas padengia savo bylų valdymo sistemos sukūrimo ir pritaikymo sąveikai su prieigos taškais išlaidas ir tos sistemos administravimo, eksploatavimo ir techninės priežiūros išlaidas.

*28 straipsnis*

**Statistiniai duomenys**

1. Valstybės narės reguliariai renka išsamius statistinius duomenis, kad Komisija galėtų stebėti šio reglamento taikymą. Valstybių narių kompetentingos institucijos tvarko tuos statistinius duomenis ir kasmet juos perduoda Komisijai. Valstybių narių kompetentingos institucijos gali tvarkyti asmens duomenis, reikalingus tiems statistiniams duomenims parengti.

2. 1 dalyje nurodyti statistiniai duomenys apima:

a) pateiktų prašymų dėl baudžiamojo proceso perdavimo skaičių, įskaitant prašymo dėl perdavimo kriterijus, nurodant jį pagal kiekvieną prašančiąją valstybę;

b) baudžiamųjų procesų, kuriuos sutikta ir atsisakyta perduoti, skaičių, įskaitant atsisakymo pagrindus, nurodant jį pagal kiekvieną prašomąją valstybę;

c) tai, per kiek laiko prašomoji valstybė perdavė informaciją apie sprendimą sutikti arba atsisakyti perduoti baudžiamąjį procesą.

3. 1 dalyje nurodyti statistiniai duomenys taip pat apima toliau nurodytą informaciją, jei ji atitinkamoje valstybėje narėje prieinama centriniu lygmeniu:

a) tyrimų ir baudžiamųjų persekiojimų, kurie nebuvo vykdomi po sutikimo perduoti baudžiamąjį procesą, skaičių;

b) bylų, kuriose buvo siekiama pasinaudoti teisių gynimo priemonėmis dėl sprendimų sutikti perduoti baudžiamąjį procesą, skaičių, nurodant, ar tas bylas iškėlė įtariamasis, kaltinamasis arba nukentėjusysis, ir sėkmingai užginčytų sprendimų skaičių;

c) praėjus ketveriems metams po 25 straipsnio 1 dalyje nurodytų įgyvendinimo aktų įsigaliojimo dienos – pagal 27 straipsnio 2 dalį patirtas išlaidas.

4. 26 straipsnyje nurodyta pavyzdinės realizacijos programinė įranga ir nacionalinės galinės sistemos, jei įdiegta tokia galimybė, programiškai renka šio straipsnio 2 dalyje nurodytus duomenis ir kasmet juos perduoda Komisijai.

5. 2 ir 3 dalyse nurodyti statistiniai duomenys pradedami perduoti nuo 2028 m. vasario 1 d.

6. Šio straipsnio 2 dalyje nurodyti statistiniai duomenys surenkami per decentralizuotą IT sistemą, sukurtą pagal 25 straipsnį, per dvejus metus nuo tame straipsnyje nurodytų įgyvendinimo aktų įsigaliojimo dienos. Kol decentralizuota IT sistema dar neveikia ir dėl tos priežasties šio straipsnio 2 dalyje nurodyti statistiniai duomenys nėra renkami automatiškai, tie statistiniai duomenys turi būti perduodami tik tuo atveju, jei atitinkamoje valstybėje narėje jų turima centriniu lygmeniu.

*29 straipsnis*

**Prašymo formos ir kitų formų pakeitimai**

Komisijai pagal 30 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl priedų dalinio pakeitimo, siekiant atnaujinti prašymo formą ir kitas formas arba padaryti jų techninius pakeitimus. Tokie pakeitimai turi atitikti šį reglamentą ir nedaryti jam poveikio.

*30 straipsnis*

**Įgaliojimų delegavimas**

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. 29 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo 2027 m. vasario 1 d.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 29 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.

5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

6. Pagal 29 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

*31 straipsnis*

**Komiteto procedūra**

1. Šio reglamento 25 straipsnio tikslais Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip tai suprantama Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

*32 straipsnis*

**Pranešimai**

1. Ne vėliau kaip 2027 m. vasario 1 d. kiekviena valstybė narės pateikia Komisijai:

a) informaciją apie institucijas, kurios pagal jų nacionalinę teisę yra kompetentingos pagal 2 straipsnio 3 punktą teikti galiojančius prašymus dėl baudžiamojo proceso perdavimo, ir kurios pagal 2 straipsnio 4 punktą yra kompetentingos priimti sprendimus dėl tokių prašymų;

b) informaciją apie kitas institucijas, nurodytas 2 straipsnio 4 punkto antroje pastraipoje, jei valstybė narė pasinaudoja toje pastraipoje numatyta galimybe;

c) informaciją apie paskirtą centrinę instituciją ar institucijas, jei valstybė narė pasinaudoja 20 straipsnyje numatyta galimybe;

d) priimtinas kalbas, kuriomis sutinkama gauti prašymus dėl baudžiamojo proceso perdavimo ir kuriomis leidžiama teikti papildomą informaciją, ir palaikyti institucijų, veikiančių prašančiosios valstybės vardu ir prašomosios valstybės vardu, komunikaciją.

2. Kiekviena valstybė narė praneša Komisijai apie visus pagal 1 dalį pateiktos informacijos atnaujinimus.

Komisija užtikrina, kad pagal 1 dalį gauta informacija būtų atnaujinama ir viešai pateikiama Europos teisminio tinklo interneto svetainės laisvai prieinamoje dalyje.

*33 straipsnis*

**Ryšys su tarptautinėmis sutartimis ir susitarimais**

1. Šiuo reglamentu, neviršijant jo taikymo srities ribų, nuo 2027 m. vasario 1 d. pakeičiamos atitinkamos 1972 m. gegužės 15 d. Europos konvencijos dėl baudžiamojo proceso perdavimo ir 1959 m. balandžio 20 d. Europos konvencijos dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose nuostatos, taikomos tarp valstybių narių, kurioms šis reglamentas privalomas, nedarant poveikio jų taikymui tarp valstybių narių ir trečiųjų valstybių.

2. Be šio reglamento, valstybės narės po 2025 m. sausio 7 d. gali sudaryti arba toliau taikyti dvišales ar daugiašales sutartis ar susitarimus su kitomis valstybėmis narėmis tik tokia apimtimi, kokia jais (jomis) sudaromos galimybės labiau sustiprinti šio reglamento tikslus ir padėti supaprastinti ar dar labiau palengvinti baudžiamojo proceso perdavimo procedūras, su sąlyga, kad užtikrinamos šiame reglamente nustatyto lygio apsaugos priemonės.

3. Valstybės narės ne vėliau kaip 2027 m. vasario 1 d. praneša Tarybai ir Komisijai apie 2 dalyje nurodytas sutartis ir susitarimus, kuriuos jos ketina toliau taikyti. Be to, valstybės narės per tris mėnesius nuo bet kokios naujos 2 dalyje nurodytos sutarties ar susitarimo pasirašymo praneša apie juos Komisijai.

*34 straipsnis*

**Ataskaitų teikimas**

Komisija ne vėliau kaip 2033 m. vasario 1 d. Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui pateikia šio reglamento taikymo ataskaitą, pagrįstą valstybių narių pagal 28 straipsnio 1 dalį pateikta ir Komisijos surinkta informacija.

*35 straipsnis*

**Pereinamojo laikotarpio nuostatos**

Šis reglamentas taikomas prašymams dėl baudžiamojo proceso perdavimo nuo 2027 m. vasario 1 d. Anksčiau nei 2027 m. vasario 1 d. gauti prašymai dėl baudžiamojo proceso perdavimo toliau reglamentuojami esamomis priemonėmis, susijusiomis su baudžiamojo proceso perdavimu.

Iki tol, kol 24 straipsnis pradės būti taikomas pagal 36 straipsnio trečią pastraipą, prašančiosios institucijos ir prašomosios institucijos komunikacija tarpusavyje ir, kai taikytina, su centrinėmis institucijomis, taip pat su Eurojustu pagal šį reglamentą vykdoma naudojantis bet kokiomis tinkamomis alternatyviomis priemonėmis ir atsižvelgiant į poreikį užtikrinti greitą, saugų ir patikimą keitimąsi informacija.

*36 straipsnis*

**Įsigaliojimas ir taikymas**

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2027 m. vasario 1 d.

Tačiau 24 straipsnis taikomas nuo pirmos mėnesio, einančio po dvejų metų laikotarpio nuo 25 straipsnyje nurodytų įgyvendinimo aktų įsigaliojimo datos, dienos.

Šis reglamentas pagal Sutartis privalomas visas ir tiesiogiai taikomas valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2024 m. lapkričio 27 d.

| *Europos Parlamento vardu* | *Tarybos vardu* |
|---|---|
| *Pirmininkė* | *Pirmininkas* |
| R. METSOLA | BÓKA J. |

*I PRIEDAS*

**BAUDŽIAMOJO PROCESO PERDAVIMO PRAŠYMO FORMA**

Nurodyta Reglamento (ES) 2024/3011 8 straipsnio 1 dalyje

Šios prašymo formos paskirtis:
☐ konsultuotis dėl galimo baudžiamojo proceso perdavimo
☐ pateikti prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo

A SKIRSNIS. Susijusios institucijos
Prašančioji valstybė:
……
Prašančioji institucija:
……
Prašomoji valstybė:
……
Prašomoji institucija:
……
Prašomosios valstybės institucija, su kuria buvo konsultuojamasi prieš pateikiant šį prašymą (jei taikytina):
……

B SKIRSNIS. Įtariamojo arba kaltinamojo tapatybė
1. Įtariamojo arba kaltinamojo tapatybės nustatymas
☐ Įtariamojo arba kaltinamojo tapatybė dar nenustatyta
☐ Įtariamojo arba kaltinamojo tapatybė nustatyta
Jeigu įtariamojo arba kaltinamojo tapatybė jau nustatyta:
Pateikite visą žinomą informaciją apie įtariamojo arba kaltinamojo tapatybę. Jei yra daugiau kaip vienas susijęs asmuo, nurodykite informaciją apie kiekvieną asmenį.[1]
i) Fizinio (-ių) asmens (-ų) atveju:
Pavardė: .....
Vardas (-ai): .....
Kitas (-i) aktualus (-ūs) vardas (-ai) ar pavardė (-ės), jei taikytina: .....
Slapyvardžiai, jei taikytina: .....
Lytis: .....
Pilietybė: .....
Asmens kodas arba socialinio draudimo numeris, jei žinoma: .....
Asmens dokumento (-ų) (pvz., asmens tapatybės kortelės, paso) rūšis ir numeris, jei žinoma:
.....
Gimimo data: .....
Gimimo vieta: .....
Gyvenamoji vieta ir (arba) žinomas adresas; jeigu adresas nežinomas, nurodykite paskutinį žinomą adresą:
.....
Darbo vieta (įskaitant kontaktinius duomenis): .....
Kiti kontaktiniai duomenys (el. paštas, telefono Nr.): .....
Kalba (-os), kurią (-ias) asmuo supranta: .....
Kita svarbi informacija: .....
Prašome nurodyti atitinkamo asmens dabartinę procesinę padėtį:
☐ Įtariamasis
☐ Kaltinamasis
☐ Kompetentingos institucijos yra pranešusios įtariamajam arba kaltinamajam, kad tas asmuo yra įtariamas arba kaltinamas padaręs nusikalstamą veiką.
☐ Kompetentingos institucijos nėra pranešusios įtariamajam arba kaltinamajam, kad tas asmuo yra įtariamas arba kaltinamas padaręs nusikalstamą veiką.
☐ Įtariamajam arba kaltinamajam atitinkamame baudžiamajame procese buvo pareikštas kaltinimas.
☐ Įtariamojo arba kaltinamojo laisvė atitinkamo baudžiamojo proceso tikslais buvo atimta šiuo laikotarpiu: nuo …….. iki …….(formatas: metai-mėnuo-diena).

[1] Elektroninėje prašymo formoje galėtų būti numatytas išskleidžiamasis meniu, suteikiantis galimybę įrašyti atskirus įrašus apie kiekvieną įtariamąjį / kaltinamąjį.

ii) Juridinio (-ių) asmens (-ų) atveju:
Pavadinimas: .....
Juridinio asmens forma: .....
Sutrumpintas pavadinimas, įprastai naudojamas pavadinimas arba prekybinis pavadinimas, jei taikytina:
.....
Registruotos buveinės / biuro adresas: .....
Registracijos numeris: .....
Juridinio asmens adresas: .....
Kiti kontaktiniai duomenys (el. paštas, telefono Nr.): .....
Juridinio asmens atstovo vardas ir pavardė: .....
Kita svarbi informacija: .....
Prašome nurodyti atitinkamo juridinio asmens dabartinę procesinę padėtį:
☐ Įtariamasis
☐ Kaltinamasis
☐ Kompetentingos institucijos yra pranešusios atitinkamam juridiniam asmeniui, kad jis yra įtariamas arba kaltinamas padaręs nusikalstamą veiką.
☐ Kompetentingos institucijos nėra pranešusios atitinkamam juridiniam asmeniui, kad jis yra įtariamas arba kaltinamas padaręs nusikalstamą veiką.
☐ Atitinkamam juridiniam asmeniui atitinkamame baudžiamajame procese buvo pareikštas kaltinimas.
2. Įtariamojo (-ųjų) arba kaltinamojo (-ųjų) nuomonė:
☐ Įtariamasis arba kaltinamasis pasiūlė pradėti baudžiamojo proceso perdavimo procedūrą.
☐ Įtariamasis arba kaltinamasis buvo informuotas apie ketinimą pateikti prašymą dėl perdavimo.
☐ Įtariamasis arba kaltinamasis nebuvo informuotas apie ketinimą pateikti prašymą dėl perdavimo / įtariamojo arba kaltinamojo nuomonės nebuvo prašoma, nes:
☐ taip būtų buvęs pažeistas tyrimo konfidencialumas arba kitaip pakenkta tyrimui;
☐ nepaisant deramų pastangų nepavyko nustatyti asmens buvimo vietos arba su juo susisiekti.
☐ Įtariamasis arba kaltinamasis pateikė nuomonę apie ketinimą pateikti prašymą dėl perdavimo. Nuomonė pridedama prie šio prašymo. Prašome susipažinti su priedu.
.....
.....
☐ Įtariamasis arba kaltinamasis nepateikė nuomonės apie ketinimą pateikti prašymą dėl perdavimo.

C SKIRSNIS. Nukentėjusiojo (-iųjų)[2] tapatybė

1. Pateikite visą žinomą informaciją apie nukentėjusiojo tapatybę. Jei yra daugiau kaip vienas susijęs asmuo, nurodykite informaciją apie kiekvieną asmenį.

i) Fizinio (-ių) asmens (-ų) atveju

Pavardė: .....

Vardas (-ai): .....

Lytis: .....

Pilietybė: .....

Asmens kodas arba socialinio draudimo numeris, jei žinoma: .....

Asmens dokumento (-ų) (pvz., asmens tapatybės kortelės, paso) rūšis ir numeris, jei žinoma:

.....

Gimimo data: .....

Gimimo vieta: .....

Gyvenamoji vieta ir (arba) žinomas adresas; jeigu adresas nežinomas, nurodykite paskutinį žinomą adresą:

.....

Kiti kontaktiniai duomenys (el. paštas, telefono Nr.): .....

Kalba (-os), kurią (-ias) asmuo supranta: .....

Kita svarbi informacija: .....

ii) Juridinio (-ių) asmens (-ų) atveju: .....

Pavadinimas: .....

Juridinio asmens forma: .....

Sutrumpintas pavadinimas, įprastai naudojamas pavadinimas arba prekybinis pavadinimas, jei taikytina:

.....

Registruotos buveinės / biuro adresas: .....

Registracijos numeris: .....

Juridinio asmens adresas: .....

Kiti kontaktiniai duomenys (el. paštas, telefono Nr.): .....

Juridinio asmens atstovo vardas ir pavardė: .....

Kita svarbi informacija: .....

2. Nukentėjusiojo (-iųjų) nuomonė .....

☐ vienas ar daugiau nukentėjusiųjų pasiūlė pradėti baudžiamojo proceso perdavimo procedūrą.

☐ vienas ar daugiau nukentėjusiųjų, kurie gyvena arba yra įsisteigę prašančiojoje valstybėje ir kurie gauna informaciją apie baudžiamąjį procesą pagal Direktyvos 2012/29/ES 6 straipsnio 1 dalį arba – juridinio asmens atveju – kuris gauna tokią informaciją pagal nacionalinę teisę, buvo informuoti apie ketinimą pateikti prašymą dėl perdavimo.

☐ vienas ar daugiau nukentėjusiųjų, kurie gyvena arba yra įsisteigę prašančiojoje valstybėje ir kurie gauna informaciją apie baudžiamąjį procesą pagal Direktyvos 2012/29/ES 6 straipsnio 1 dalį arba – juridinio asmens atveju – kuris gauna tokią informaciją pagal nacionalinę teisę, nebuvo informuoti apie ketinimą pateikti prašymą dėl proceso perdavimo, nes taip būtų buvęs pažeistas tyrimo konfidencialumas arba kitaip pakenkta tyrimui.

☐ vienas ar daugiau nukentėjusiųjų pateikė nuomonę apie ketinimą pateikti prašymą dėl perdavimo. Nuomonė pridedama prie šio prašymo. Prašome susipažinti su priedu.

.....

.....

☐ Nė vienas nukentėjusysis nepateikė nuomonės apie ketinimą pateikti prašymą dėl perdavimo.

[2] Tuo atveju, kai yra daugiau nei vienas nukentėjusysis, galėtų būti numatytas išskleidžiamasis meniu.

D SKIRSNIS. Faktinių aplinkybių santrauka ir jų teisinis kvalifikavimas
1. Veiksmų, lėmusių nusikalstamą (-as) veiką (-as), dėl kurios (-ių) teikiamas prašymas, aprašymas ir pagrindinių faktinių aplinkybių santrauka:
.....
.....
2. Proceso etapas:
☐ tyrimas / baudžiamasis persekiojimas;
☐ teismo procesas.
2.1. Prašome pateikti daugiau informacijos apie tyrimo / baudžiamojo persekiojimo arba teismo proceso esamą padėtį:
.....
.....
3. Nusikalstamos (-ų) veikos (-ų), dėl kurios (-ių) teikiamas prašymas, pobūdis ir teisinis kvalifikavimas, įskaitant informaciją apie maksimalią bausmę už atitinkamą (-as) nusikalstamą (-as) veiką (-as) ir atitinkamas teisines nuostatas dėl bausmių:
.....
.....
4. Informacija apie bet kokį veiksmą, kuriuo nutraukiamas arba sustabdomas senaties terminas, susijęs su nusikalstama (-omis) veika (-omis), dėl kurios (-ių) teikiamas prašymas:
.....
.....

E SKIRSNIS. Informacija apie procedūrą prašančiojoje valstybėje
1. Visos tyrimo arba kitos procesinės priemonės, kurių ėmėsi prašančioji valstybė narė (prašome jas apibūdinti):
i) priemonės, kuriomis siekiama užkirsti kelią įtariamojo arba kaltinamojo pasislėpimui, arba kitos prevencinės priemonės:
.....
.....
ii) įšaldymo priemonės:
.....
.....
iii) tyrimo priemonės:
.....
.....
2. Informacija apie surinktus įrodymus
Prašančiojoje valstybėje baudžiamojo proceso metu buvo surinkta ši medžiaga ir dokumentai (prašome juos apibūdinti):
.....
.....

F SKIRSNIS. Prašymo pagrindai

1. Prašymo pagrindai, įskaitant pagrindimą, kodėl procesą perduoti yra būtina ir tinkama, ir perdavimo poveikio įtariamojo (-ųjų) arba kaltinamojo (-ųjų) ir nukentėjusiojo (-iųjų) teisėms įvertinimas:

.....

.....

.....

.....

2. Prašymo dėl baudžiamojo proceso perdavimo kriterijai:

☐ visa nusikalstama veika arba jos dalis buvo padaryta prašomosios valstybės teritorijoje arba daugiausia nusikalstamos veikos padarinių arba didelė dalis ja padarytos žalos, kai tie padariniai arba ta žala yra nusikalstamos veikos sudėties požymių dalis, patirta prašomosios valstybės teritorijoje;

☐ vienas ar daugiau įtariamųjų arba kaltinamųjų yra prašomosios valstybės pilietis (-čiai) arba gyventojas (-ai);

☐ vienas ar daugiau įtariamųjų arba kaltinamųjų yra prašomojoje valstybėje ir ta valstybė atsisako perduoti tuos asmenis prašančiajai valstybei pagal: i) Pagrindų sprendimo 2002/584/TVR 4 straipsnio 2 dalį; ii) Pagrindų sprendimo 2002/584/TVR 4 straipsnio 3 dalį, kai toks atsisakymas nėra grindžiamas galutiniu teismo sprendimu, priimtu to asmens atžvilgiu dėl tos pačios nusikalstamos veikos, kuriuo užkertamas kelias tolesniam baudžiamajam procesui, arba iii) Pagrindų sprendimo 2002/584/TVR 4 straipsnio 7 dalį;

☐ vienas ar daugiau įtariamųjų arba kaltinamųjų, dėl kurio (ių) išduotas Europos arešto orderis, yra prašomojoje valstybėje ir ta valstybė atsisako perduoti tuos asmenis, jeigu nustato, kad išimtinėmis aplinkybėmis, remiantis konkrečiais ir objektyviais įrodymais, yra pagrįstų priežasčių manyti, kad konkrečiomis bylos aplinkybėmis tų asmenų perdavimas reikštų akivaizdų atitinkamos pagrindinės teisės, įtvirtintos Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnyje ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, pažeidimą;

☐ dauguma tyrimui reikšmingų įrodymų yra prašomojoje valstybėje arba joje gyvena dauguma susijusių liudytojų;

☐ prašomojoje valstybėje vyksta baudžiamasis procesas įtariamojo arba kaltinamojo atžvilgiu dėl tų pačių, iš dalies tų pačių ar kitų faktinių aplinkybių;

☐ prašomojoje valstybėje vyksta baudžiamasis procesas kitų asmenų atžvilgiu dėl tų pačių, iš dalies tų pačių arba susijusių faktinių aplinkybių;

☐ vienas ar daugiau įtariamųjų arba kaltinamųjų atlieka arba turi atlikti laisvės atėmimo bausmę prašomojoje valstybėje;

☐ tikėtina, kad dėl bausmės vykdymo prašomojoje valstybėje bus sudarytos palankesnės sąlygos nuteisto asmens socialinei reabilitacijai, arba yra kitų priežasčių, dėl kurių bausmės vykdymas prašomojoje valstybėje būtų tinkamesnis;

☐ vienas ar daugiau nukentėjusiųjų yra prašomosios valstybės piliečiai arba gyventojai;

☐ valstybių narių kompetentingos institucijos pasiekė bendrą sutarimą pagal Pamatinį sprendimą 2009/948/TVR arba kitu būdu dėl baudžiamojo proceso vykdymo vienoje valstybėje narėje.

☐ kitos priežastys (prašome nurodyti):

.....

.....

G SKIRSNIS. Papildoma informacija ir prašymai (jei taikytina)
1. Jei aktualu, pateikite informaciją, susijusią su ankstesniu Europos arešto orderiu, Europos tyrimo orderiu arba kitu pagalbos prašymu:
.....
.....
2. Jei aktualu, pateikite kitos papildomos informacijos:
.....
.....
3. Nurodykite konkrečias perduodamų asmens duomenų tvarkymo sąlygas, kurių prašomoji institucija turi laikytis (Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2016/680[3] 9 straipsnio 3 dalis):
.....
.....
4. Priedų sąrašas:
.....
.....

H SKIRSNIS. Išsami informacija apie prašymą pateikusią instituciją ir, kai taikytina, paskirtąją centrinę instituciją.
1. Prašymą pateikusios institucijos pavadinimas: .....
Atstovo vardas ir pavardė / kontaktinio punkto pavadinimas: .....
Bylos numeris: .....
Adresas: .....
Telefono numeris: (valstybės kodas) (rajono / miesto kodas): .....
El. paštas: .....
Kalba (-os), kuria (-iomis) galima komunikuoti su prašančiąja institucija:
.....
2. Asmens (-ų), į kurį (-iuos) galima kreiptis dėl papildomos informacijos arba norint aptarti praktinius įrodymų perdavimo aspektus, kontaktiniai duomenys, jei jie skiriasi nuo pirmiau nurodytų duomenų:
Vardas ir pavardė / pareigos / organizacija: .....
Adresas: .....
El. paštas: .....
Telefono numeris: .....
3. Centrinė institucija, jei taikytina.....
Vardas ir pavardė / pareigos / organizacija: .....
Adresas: .....
El. paštas: .....
Telefono numeris: ……
4. Kalba (-os), kuria (-iomis) galima komunikuoti su centrine institucija:
.....
**Elektroninis parašas**:[4]

[3] 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/680 dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, ir kuria panaikinamas Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR (OL L 119, 2016 5 4, p. 89).

[4] Pagal Reglamento (ES) 2023/2844 7 straipsnį.

I SKIRSNIS. Duomenys apie prašančiosios valstybės teisminę instituciją, kuri patvirtino prašymą (jei taikytina)

1. Patvirtinančiosios institucijos pavadinimas: .....

Atstovo vardas ir pavardė / kontaktinio punkto pavadinimas: .....

Bylos numeris: .....

Adresas: .....

Telefono numeris: (valstybės kodas) (rajono / miesto kodas): .....

El. paštas: .....

Kalba (-os), kuria (-iomis) galima komunikuoti su patvirtinančiąja institucija:

.....

2. Prašome nurodyti, ar pagrindinis kontaktinis punktas prašomajai valstybei turėtų būti:

☐ prašančioji institucija

☐ patvirtinančioji institucija

**Elektroninis parašas:**

*II PRIEDAS*

Reglamento (ES) 2024/3011 6 straipsnio 5 dalyje nurodyta forma

**Šios formos paskirtis – prašyti jūsų pagalbos siekiant pateikti informaciją įtariamajam / kaltinamajam apie ketinimą pateikti prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo ir gauti jo nuomonę dėl tokio prašymo. Prašome grąžinti užpildytą šios formos B dalį.**

## A dalis

### I. Kompetentingos institucijos

Prašančioji valstybė:

.....

Prašančioji institucija:

.....

Bylos numeris prašančiojoje valstybėje:

.....

Prašomoji valstybė:

.....

Prašomoji institucija:

.....

Informacija apie atitinkamą / paralelų baudžiamąjį procesą prašomojoje valstybėje, jei žinoma:

.....

Prašomosios valstybės institucija, su kuria buvo konsultuojamasi prieš gaunant šį pagalbos prašymą (jei taikytina):

.....

**II. Įtariamojo (-ųjų) / kaltinamojo (-ųjų) tapatybė**

*i) Fizinio (-ių) asmens (-ų) atveju:*

Pavardė: .....

Vardas (-ai): .....

Kitas (-i) aktualus (-ūs) vardas (-ai) ar pavardė (-ės), jei taikytina: .....

Slapyvardžiai, jei taikytina: .....

Lytis: .....

Pilietybė: .....

Asmens kodas arba socialinio draudimo numeris, jei žinoma: .....

Asmens dokumento (-ų) (pvz., asmens tapatybės kortelės, paso) rūšis ir numeris, jei žinoma:

.....

Gimimo data: .....

Gimimo vieta: .....

Gyvenamoji vieta ir (arba) žinomas adresas; jeigu adresas nežinomas, nurodykite paskutinį žinomą adresą: .....

Darbo vieta (įskaitant kontaktinius duomenis), jei žinoma: .....

Kiti kontaktiniai duomenys (el. paštas, telefono Nr.), jei žinoma: .....

Kalba (-os), kurią (-ias) asmuo supranta, jei žinoma: .....

Kita atitinkama informacija, jei žinoma: .....

*ii) Teisinio atstovo atveju (jei taikytina; kai manoma, kad tai būtina atsižvelgiant į įtariamojo arba kaltinamojo amžių, fizinę ar psichinę būklę):*

Pavardė: .....

Vardas (-ai): .....

Kitas (-i) aktualus (-ūs) vardas (-ai) ar pavardė (-ės), jei taikytina: .....

Pilietybė: .....

Asmens kodas arba socialinio draudimo numeris, jei žinoma: .....

Asmens dokumento (-ų) (pvz., asmens tapatybės kortelės, paso) rūšis ir numeris, jei žinoma:

.....

Gimimo data: .....

Gimimo vieta: .....

Gyvenamoji vieta ir (arba) žinomas adresas; jeigu adresas nežinomas, nurodykite paskutinį žinomą adresą: .....

Kontaktiniai duomenys (el. paštas, telefono Nr.), jei žinoma: .....

Kalba (-os), kurią (-ias) asmuo supranta, jei žinoma: .....

Kita atitinkama informacija, jei žinoma: .....

*iii) Juridinio (-ių) asmens (-ų) atveju:*

Pavadinimas: .....

Juridinio asmens forma: .....

Sutrumpintas pavadinimas, įprastai naudojamas pavadinimas arba prekybinis pavadinimas, jei taikytina:

.....

Registruotos buveinės /biuro adresas:

.....

Registracijos numeris: .....

Juridinio asmens adresas: .....

.....

Kiti kontaktiniai duomenys (el. paštas, telefono Nr.), jei žinoma:

.....

Juridinio asmens atstovo vardas ir pavardė:

.....

Kita atitinkama informacija, jei žinoma:

.....

**Elektroninis parašas:**

**B dalis**

**Forma, skirta pateikti informaciją įtariamajam / kaltinamajam apie ketinimą pateikti prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo ir gauti jo nuomonę dėl tokio prašymo[1]**

**A) Informacija, kuri turi būti pateikta įtariamajam / kaltinamajam (pildo prašančioji institucija)**

…….. [prašančiosios valstybės] ……..[prašančioji institucija][2] informuoja jus, ……. [įtariamąjį / kaltinamąjį], apie ketinimą pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2024/3011 dėl baudžiamojo proceso perdavimo 6 straipsnį pateikti prašymą dėl jūsų atžvilgiu pradėto baudžiamojo proceso, kurio registracijos numeris yra ……., perdavimo …….. [prašomajai valstybei].

**Informacija apie perduotiną baudžiamąjį procesą**

Nusikalstamos (-ų) veikos (-ų), dėl kurios (-ių) ketinama pateikti prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo, pagrindą sudarančių veiksmų ir jos (jų) faktinių aplinkybių aprašymas ir teisinis kvalifikavimas:

.....
.....
.....
.....

---

1 Turi būti pateikta įtariamajam / kaltinamajam ta kalba, kurią tas asmuo suprantama.

2 Elektroninėje formoje galėtų būti numatytas išskleidžiamasis meniu, suteikiantis galimybę pasirinkti atitinkamą valstybę narę.

**B) Įtariamojo / kaltinamojo nuomonė apie ketinimą pateikti prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo (pildo prašomoji institucija)**

1. Jei pageidaujate, prašome pateikti nuomonę dėl ..... [prašančiosios valstybės][3] ..... [prašančiosios institucijos] ketinimo pateikti prašymą dėl jūsų atžvilgiu pradėto baudžiamojo proceso perdavimo ..... [prašomajai valstybei][4].

Mano nuomonė dėl baudžiamojo proceso perdavimo yra:

☐ **teigiama**

☐ **neigiama**

Jei pageidaujate, nurodykite priežastis:

……
……...

2. Jei taikytina: informacija apie ketinimą pateikti prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo ir įtariamojo / kaltinamojo nuomonė gali būti pateiktos ir žodžiu, užfiksuojant tai laikantis dokumentavimo tvarkos pagal prašomosios valstybės nacionalinę teisę.

☐ Įtariamasis / kaltinamasis savo nuomonę pateikė žodžiu. Įrašo transkripcija pridedamas (-a) ir kartu su šia forma perduodama prašančiajai institucijai.

Į jūsų nuomonę …….. …….. (prašančioji institucija) atsižvelgs priimdama sprendimą dėl to, ar teikti prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo.

**Įtariamojo arba kaltinamojo parašas**

**Prašomosios institucijos parašas**

---

[3] Elektroninėje formoje galėtų būti numatytas išskleidžiamasis meniu, suteikiantis galimybę pasirinkti atitinkamą valstybę narę.

[4] Ten pat.

*III PRIEDAS*

Reglamento (ES) 2024/3011 6 straipsnio 7 dalyje nurodyta forma

**Šios formos paskirtis – prašyti jūsų pagalbos siekiant pateikti informaciją įtariamajam / kaltinamajam apie prašymo dėl baudžiamojo proceso perdavimo pateikimą.**

**A dalis**

**I. Kompetentingos institucijos**

Prašančioji valstybė:

.....

Prašančioji institucija:

.....

Bylos numeris prašančiojoje valstybėje:

.....

Prašomoji valstybė:

.....

Prašomoji institucija:

.....

Informacija apie atitinkamą / paralelų baudžiamąjį procesą prašomojoje valstybėje, jei žinoma:

.....

Prašomosios valstybės institucija, su kuria buvo konsultuojamasi prieš gaunant šį pagalbos prašymą (jei taikytina):

……...……

**II. Įtariamojo (-ųjų) / kaltinamojo (-ųjų) tapatybė**

*i) Fizinio (-ių) asmens (-ų) atveju:*

Pavardė: .....

Vardas (-ai): .....

Kitas (-i) aktualus (-ūs) vardas (-ai) ar pavardė (-ės), jei taikytina: .....

Slapyvardžiai, jei taikytina: .....

Lytis: .....

Pilietybė: .....

Asmens kodas arba socialinio draudimo numeris, jei žinoma: .....

Asmens dokumento (-ų) (pvz., asmens tapatybės kortelės, paso) rūšis ir numeris, jei žinoma:

.....

Gimimo data: .....

Gimimo vieta: .....

Gyvenamoji vieta ir (arba) žinomas adresas; jeigu adresas nežinomas, nurodykite paskutinį žinomą adresą:

.....

Darbo vieta (įskaitant kontaktinius duomenis), jei žinoma: .....

Kiti kontaktiniai duomenys (el. paštas, telefono Nr.), jei žinoma: .....

Kalba (-os), kurią (-ias) asmuo supranta, jei žinoma: .....

Kita atitinkama informacija, jei žinoma: .....

*ii) Teisinio atstovo atveju* (jei taikytina; kai manoma, kad tai būtina atsižvelgiant į įtariamojo arba kaltinamojo amžių, fizinę ar psichinę būklę): .....

Pavardė: .....

Vardas (-ai): .....

Kitas (-i) aktualus (-ūs) vardas (-ai) ar pavardė (-ės), jei taikytina: .....

Pilietybė: .....

Asmens kodas arba socialinio draudimo numeris, jei žinoma: .....

Asmens dokumento (-ų) (pvz., asmens tapatybės kortelės, paso) rūšis ir numeris, jei žinoma:

.....

Gimimo data: .....

Gimimo vieta: .....

Gyvenamoji vieta ir (arba) žinomas adresas; jeigu adresas nežinomas, nurodykite paskutinį žinomą adresą: .....

Kontaktiniai duomenys (el. paštas, telefono Nr.), jei žinoma: .....

Kalba (-os), kurią (-ias) asmuo supranta, jei žinoma: .....

Kita atitinkama informacija, jei žinoma: .....

*iii) Juridinio (-ių) asmens (-ų) atveju:*

Pavadinimas: .....

Juridinio asmens forma: .....

Sutrumpintas pavadinimas, įprastai naudojamas pavadinimas arba prekybinis pavadinimas, jei taikytina: .....

Registruotos buveinės / biuro adresas:

.....

Registracijos numeris: .....

Juridinio asmens adresas: .....

.....

Kiti kontaktiniai duomenys (el. paštas, telefono Nr.), jei žinoma:

.....

Juridinio asmens atstovo vardas ir pavardė:

.....

Kita atitinkama informacija, jei žinoma:

.....

**Elektroninis parašas:**

**B dalis**

**Forma, skirta pateikti informaciją įtariamajam / kaltinamajam apie prašymo dėl baudžiamojo proceso perdavimo pateikimą**[1]

**Informacija, kuri turi būti pateikta įtariamajam / kaltinamajam** (pildo prašančioji institucija)

Pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2024/3011 dėl baudžiamojo proceso perdavimo 6 straipsnio 7 dalį …….. [prašančiosios valstybės][2] …….. [prašančioji institucija] jus, …… [įtariamąjį / kaltinamąjį], informuoja, kad …… [data] ……[prašomajai valstybei][3] buvo pateiktas prašymas dėl jūsų atžvilgiu pradėto baudžiamojo proceso, kurio registracijos numeris yra ……., perdavimo.

**Informacija apie perduotiną baudžiamąjį procesą**

Nusikalstamos (-ų) veikos (-ų), dėl kurios (-ių) ketinama pateikti prašymą dėl baudžiamojo proceso perdavimo, pagrindą sudarančių veiksmų ir jos (jų) faktinių aplinkybių aprašymas ir teisinis kvalifikavimas:

.....
.....
.....
.....

---

1 Turi būti pateikta įtariamajam / kaltinamajam ta kalba, kurią tas asmuo.

2 Elektroninėje formoje galėtų būti numatytas išskleidžiamasis meniu, suteikiantis galimybę pasirinkti atitinkamą valstybę narę.

3 Ten pat.

*IV PRIEDAS*

Reglamento (ES) 2024/3011 15 straipsnio 2 ir 4 dalyse nurodyta forma

**Šios formos paskirtis – prašyti jūsų pagalbos siekiant pateikti informaciją įtariamajam / kaltinamajam po to, kai priimtas sprendimas prašyti perduoti baudžiamąjį procesą.**

**A dalis**

**I. Kompetentingos institucijos**

Prašančioji valstybė:

.....

Prašančioji institucija:

.....

Bylos numeris prašančiojoje valstybėje:

.....

Prašomoji valstybė:

.....

Prašomoji institucija:

.....

Bylos numeris prašomojoje valstybėje, jei žinoma:

.....

**II. Įtariamojo (-ųjų) / kaltinamojo (-ųjų) tapatybė**

*i) Fizinio (-ių) asmens (-ų) atveju:*

Pavardė: .....

Vardas (-ai): .....

Kitas (-i) aktualus (-ūs) vardas (-ai) ar pavardė (-ės), jei taikytina: .....

Slapyvardžiai, jei taikytina: .....

Lytis: .....

Pilietybė: .....

Asmens kodas arba socialinio draudimo numeris, jei žinoma: .....

Asmens dokumento (-ų) (pvz., asmens tapatybės kortelės, paso) rūšis ir numeris, jei žinoma:

.....

Gimimo data: .....

Gimimo vieta: .....

Gyvenamoji vieta ir (arba) žinomas adresas; jei adresas nežinomas, nurodykite paskutinį žinomą adresą: .....

Darbo vieta (įskaitant kontaktinius duomenis), jei žinoma: .....

Kiti kontaktiniai duomenys (el. paštas, telefono Nr.), jei žinoma: .....

Kalba (-os), kurią (-ias) asmuo supranta, jei žinoma: .....

Kita atitinkama informacija, jei žinoma: .....

*ii) Juridinio (-ių) asmens (-ų) atveju:*

Pavadinimas: .....

Juridinio asmens forma: .....

Sutrumpintas pavadinimas, įprastai naudojamas pavadinimas arba prekybinis pavadinimas, jei taikytina: .....

Registruotos buveinės / biuro adresas:

.....

Registracijos numeris: .....

Juridinio asmens adresas:

.....

Kiti kontaktiniai duomenys (el. paštas, telefono Nr.), jei žinoma:

.....

Juridinio asmens atstovo vardas ir pavardė:

.....

Kita atitinkama informacija, jei žinoma:

.....

**Elektroninis parašas:**

**B dalis**

**Forma, skirta pateikti informaciją įtariamajam / kaltinamajam po to, kai priimtas sprendimas prašyti perduoti baudžiamąjį procesą[1]**

…… [data] …….. [prašančiosios valstybės][2] …….. [prašančioji institucija] pateikė prašymą dėl baudžiamojo proceso, vykdomo jūsų, ……. [įtariamojo / kaltinamojo], atžvilgiu, kurio registracijos numeris yra ……., perdavimo ……[prašomajai valstybei].

**1. Informacija apie perduotiną baudžiamąjį procesą**

Nusikalstamos (-ų) veikos (-ų), dėl kurios (-ių) pateiktas prašymas dėl baudžiamojo proceso perdavimo, pagrindą sudarančių veiksmų ir jos (jų) faktinių aplinkybių aprašymas ir teisinis kvalifikavimas:

……..

……..

**2. Informacija apie sutikimą / atsisakymą perduoti baudžiamąjį procesą**

Informuojame, kad pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2024/3011 dėl baudžiamojo proceso perdavimo 11 straipsnio 1 dalį …… [prašomosios valstybės][3] ……. [prašomoji institucija] …….. [data]:

☐ pagrįstu sprendimu, kuris pridedamas prie šios formos, **sutiko** perduoti baudžiamąjį procesą;

☐ **atsisakė** perduoti baudžiamąjį procesą.

Taip pat informuojame, kad tuo atveju, jei sutinkama perduoti baudžiamąjį procesą, jūs turite teisę į veiksmingą teisių gynimo priemonę …….. [prašomojoje valstybėje][4] dėl to sprendimo. Šia teise galite pasinaudoti per …… [skaičius] dienas (-ų) nuo pagrįsto sprendimo sutikti perduoti baudžiamąjį procesą, kuris pridedamas prie šios formos, gavimo dienos, kreipdamiesi dėl teisių gynimo priemonės į …….. [prašomosios valstybės kompetentingą instituciją].

**Prašomosios valstybės kompetentingos institucijos, į kurią galite kreiptis dėl teisių gynimo priemonės, kad užginčytumėte sprendimą sutikti perduoti baudžiamąjį procesą, duomenys, jei taikytina:**

Institucijos pavadinimas: .....

Bylos numeris: .....

Adresas: .....

Telefono numeris: (valstybės kodas) (rajono / miesto kodas): .....

El. paštas: .....

---

1 Turi būti pateikta įtariamajam / kaltinamajam ta kalba, kurią tas asmuo.

2 Elektroninėje formoje galėtų būti numatytas išskleidžiamasis meniu, suteikiantis galimybę pasirinkti atitinkamą valstybę narę.

3 Ten pat.

4 Ten pat.

*V PRIEDAS*

Reglamento (ES) 2024/3011 16 straipsnio 2 dalyje nurodyta forma

**Šios formos paskirtis – prašyti jūsų pagalbos siekiant pateikti informaciją nukentėjusiajam (-iesiems) po to, kai priimtas sprendimas prašyti perduoti baudžiamąjį procesą.**

**A dalis**

**I. Kompetentingos institucijos**

Prašančioji valstybė:

.....

Prašančioji institucija:

.....

Bylos numeris prašančiojoje valstybėje:

.....

Prašomoji valstybė:

.....

Prašomoji institucija:

.....

Bylos numeris prašomojoje valstybėje, jei žinoma:

.....

**II. Nukentėjusiojo (-iųjų) tapatybė**

*i) Fizinio (-ių) asmens (-ų) atveju*

Pavardė: .....

Vardas (-ai): .....

Kitas (-i) aktualus (-ūs) vardas (-ai) ar pavardė (-ės), jei taikytina: .....

Lytis: .....

Pilietybė: .....

Asmens kodas arba socialinio draudimo numeris, jei žinoma: .....

Asmens dokumento (-ų) (pvz., asmens tapatybės kortelės, paso) rūšis ir numeris, jei žinoma:

.....

Gimimo data: .....

Gimimo vieta: .....

Gyvenamoji vieta ir (arba) žinomas adresas; jeigu adresas nežinomas, nurodykite paskutinį žinomą adresą: .....

Kiti kontaktiniai duomenys (el. paštas, telefono Nr.), jei žinoma: .....

Kalba (-os), kurią (-ias) asmuo supranta, jei žinoma: .....

Kita atitinkama informacija, jei žinoma: .....

*ii) Juridinio (-ių) asmens (-ų) atveju:*

Pavadinimas: .....

Juridinio asmens forma: .....

Sutrumpintas pavadinimas, įprastai naudojamas pavadinimas arba prekybinis pavadinimas, jei taikytina: .....

Registruotos buveinės / biuro adresas:

.....

Registracijos numeris: .....

Juridinio asmens adresas:

.....

Kiti kontaktiniai duomenys (el. paštas, telefono Nr.), jei žinoma:

.....

Juridinio asmens atstovo vardas ir pavardė:

.....

Kita atitinkama informacija, jei žinoma:

.....

**Elektroninis parašas:**

**B dalis**

**Forma, skirta pateikti informaciją nukentėjusiajam (-iesiems) po to, kai priimtas sprendimas prašyti perduoti baudžiamąjį procesą[1]**

…… [data] …….. [prašančiosios valstybės][2] …….. [prašančioji institucija] pateikė prašymą dėl baudžiamojo proceso, vykdomo jūsų, …… [įtariamojo / kaltinamojo], atžvilgiu, kurio registracijos numeris yra ……., perdavimo ……[prašomajai valstybei].

**1. Informacija apie perduotiną baudžiamąjį procesą**

Nusikalstamos (-ų) veikos (-ų), dėl kurios (-ių) pateiktas prašymas dėl baudžiamojo proceso perdavimo, pagrindą sudarančių veiksmų ir jos (jų) faktinių aplinkybių aprašymas ir teisinis kvalifikavimas:

.....

.....

**2. Informacija apie sutikimą / atsisakymą perduoti baudžiamąjį procesą**

Informuojame, kad pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2024/3011 dėl baudžiamojo proceso perdavimo 11 straipsnio 1 dalį ……. [prašomosios valstybės][3] ……. [prašomoji institucija] …….. [data]:

☐ pagrįstu sprendimu, kuris pridedamas prie šios formos, **sutiko** perduoti baudžiamąjį procesą;

☐ **atsisakė** perduoti baudžiamąjį procesą.

Taip pat informuojame, kad tuo atveju, jei sutinkama perduoti baudžiamąjį procesą, jūs turite teisę į veiksmingą teisių gynimo priemonę …….. [prašomojoje valstybėje][4] dėl to sprendimo. Šia teise galite pasinaudoti per …… [skaičius] dienas (-ų) nuo pagrįsto sprendimo sutikti perduoti baudžiamąjį procesą, kuris pridedamas prie šios formos, gavimo dienos, kreipdamiesi dėl teisių gynimo priemonės į …….. [prašomosios valstybės kompetentingą instituciją].

**Prašomosios valstybės kompetentingos institucijos, į kurią galite kreiptis dėl teisių gynimo priemonės, kad užginčytumėte sprendimą sutikti perduoti baudžiamąjį procesą, duomenys, jei taikytina:**

Institucijos pavadinimas: .....

Bylos numeris: .....

Adresas: .....

Telefono numeris: (valstybės kodas) (rajono / miesto kodas): .....

El. paštas: .....

---

1 Turi būti pateikta nukentėjusiajam (-iesiems).

2 Elektroninėje formoje galėtų būti numatytas išskleidžiamasis meniu, suteikiantis galimybę pasirinkti atitinkamą valstybę narę.

3 Ten pat.

4 Ten pat.

*VI PRIEDAS*

Reglamento (ES) 2024/3011 10 straipsnio 3 dalyje nurodyta forma

**Šios formos paskirtis – prašyti jūsų pagalbos siekiant pateikti informaciją įtariamajam / kaltinamajam apie prašymo dėl baudžiamojo proceso perdavimo atsiėmimą.**

**A dalis**

**I. Kompetentingos institucijos**

Prašančioji valstybė:

.....

Prašančioji institucija:

.....

Bylos numeris prašančiojoje valstybėje:

.....

Prašomoji valstybė:

.....

Prašomoji institucija:

.....

Informacija apie atitinkamą / paralelų baudžiamąjį procesą prašomojoje valstybėje, jei žinoma:

.....

Prašomosios valstybės institucija, su kuria buvo konsultuojamasi prieš gaunant šį pagalbos prašymą, jei taikytina:

.....

**II. Įtariamojo (-ųjų) / kaltinamojo (-ųjų) tapatybė**

*i) Fizinio (-ių) asmens (-ų) atveju:*

Pavardė: .....

Vardas (-ai): .....

Kitas (-i) aktualus (-ūs) vardas (-ai) ar pavardė (-ės), jei taikytina: .....

Slapyvardžiai, jei taikytina: .....

Lytis: .....

Pilietybė: .....

Asmens kodas arba socialinio draudimo numeris, jei žinoma: .....

Asmens dokumento (-ų) (pvz., asmens tapatybės kortelės, paso) rūšis ir numeris, jei žinoma:

.....

Gimimo data: .....

Gimimo vieta: .....

Gyvenamoji vieta ir (arba) žinomas adresas; jeigu adresas nežinomas, nurodykite paskutinį žinomą adresą:

.....

Darbo vieta (įskaitant kontaktinius duomenis), jei žinoma: .....

Kiti kontaktiniai duomenys (el. paštas, telefono Nr.), jei žinoma: .....

Kalba (-os), kurią (-ias) asmuo supranta, jei žinoma: .....

Kita atitinkama informacija, jei žinoma: .....

*ii) Teisinio atstovo atveju* (jei taikytina; kai manoma, kad tai būtina atsižvelgiant į įtariamojo arba kaltinamojo amžių, fizinę ar psichinę būklę):

Pavardė: .....

Vardas (-ai): .....

Kitas (-i) aktualus (-ūs) vardas (-ai) ar pavardė (-ės), jei taikytina: .....

Pilietybė: .....

Asmens kodas arba socialinio draudimo numeris, jei žinoma: .....

Asmens dokumento (-ų) (pvz., asmens tapatybės kortelės, paso) rūšis ir numeris, jei žinoma:

.....

Gimimo data: .....

Gimimo vieta: .....

Gyvenamoji vieta ir (arba) žinomas adresas; jeigu adresas nežinomas, nurodykite paskutinį žinomą adresą: .....

Kontaktiniai duomenys (el. paštas, telefono Nr.), jei žinoma: .....

Kalba (-os), kurią (-ias) asmuo supranta, jei žinoma: .....

Kita atitinkama informacija, jei žinoma: .....

*iii) Juridinio (-ių) asmens (-ų) atveju:*

Pavadinimas: .....

Juridinio asmens forma: .....

Sutrumpintas pavadinimas, įprastai naudojamas pavadinimas arba prekybinis pavadinimas, jei taikytina:

.....

Registruotos buveinės / biuro adresas:

.....

Registracijos numeris: .....

Juridinio asmens adresas: .....

.....

Kiti kontaktiniai duomenys (el. paštas, telefono Nr.), jei žinoma:

.....

Juridinio asmens atstovo vardas ir pavardė:

.....

Kita atitinkama informacija, jei žinoma:

.....

**Elektroninis parašas:**

**B dalis**

**Forma, skirta pateikti informaciją įtariamajam / kaltinamajam apie prašymo dėl baudžiamojo proceso perdavimo atsiėmimą[1]**

**Informacija, kuri turi būti pateikta įtariamajam / kaltinamajam** (pildo prašančioji institucija)

…….. [prašančiosios valstybės] ……..[prašančioji institucija][2] informuoja jus, …….. [įtariamąjį / kaltinamąjį], kad prašymas dėl jūsų atžvilgiu vykdomo baudžiamojo proceso, kurio registracijos numeris yra ....., perdavimo ..... [prašomajai valstybei][3], pateiktas ……[data], buvo atsiimtas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2024/3011 dėl baudžiamojo proceso perdavimo 10 straipsnį.

**Informacija apie atitinkamą baudžiamąjį procesą**

Nusikalstamos (-ų) veikos (-ų), dėl kurios (-ių) jūsų atžvilgiu vykdomas baudžiamasis procesas, pagrindą sudarančių veiksmų ir jos (jų) faktinių aplinkybių aprašymas ir teisinis kvalifikavimas:
.....
.....
.....
.....

---

1 Turi būti pateikta įtariamajam / kaltinamajam ta kalba, kurią tas asmuo.

2 Elektroninėje formoje galėtų būti numatytas išskleidžiamasis meniu, suteikiantis galimybę pasirinkti atitinkamą valstybę narę.

3 Ten pat.